

העונות הזו

משכמי קאהיד

תמונות מאולם בית-המשפט

צרותיו של רוזנברג

לקראת פרשת קספנר שניה?

הצלחות המעופפות נחתו

ספר מפתיע
לחדש מוגש
במיוחד לקוראי
העולם הזה

ראה תלוש
בגליון זה

חסי' 896 ענה 18
כיא כסלו חשמי'
16.12.1954
אחיר: 300 פרומה

בלי מורא -
בלי

גינה
לולורנו'ודה

צרותיו של מיר רוזנברג

היה לדעת מראש מה תהיינה התוצאות. כי משפט רוזנברג עלול היה לגרות את רקבוננו שג משטר אשר כל המפלגות שותפות בו. כי רוזנברג, כמו קסטנר, הנהו סמל, — סמל של תקופה מוכיערת בחיי העם.

מבוכה גדולה שררה השבוע בכנסת. האם היה כדאי לבטל את חסינותו של חברי-הכנסת ישראל שלמה רוזנברג, נציג המזרחי ותתי-הסער, היה מושך מאד להבאיש את ריחה של מפלגה יריבה. אולם איש לא יכול

מאת אורי אבנרי

מימנה המפלגה את תעמולת-הבחירות שלה בכסף מוברג. ולרוע מזלה, נדבק כל הענין לישראל שלמה רוזנברג.

רקבון כללי. על סמך הנחות אלה נדרשו חברי-הכנסת הנכבדים, נציגי כל המפלגות, לבטל את חסינותו של רוזנברג ולאפשר את העמדתו לדין פלילי.

לפי סעיף 1 של חוק-החסינות, אי-אפשר להעמיד לדין פלילי חבר-כנסת על מעשה שביצע בתוקף תפקידו כחבר-כנסת.

ומתעוררת השאלה: האם עסק חברי-הכנסת שלמה רוזנברג בהברחת כספי מפלגתו בתוקף תפקידו כחבר-הכנסת?

על כך אפשרות רק תשובה כנה אחת: כן.

במשטר הקיים בארץ, הברחת-כספים היא תפקיד מפלגתי מובהק, מכובד בהחלט. ומי שאין הדבר מוצא חן בעיניו, אל ינעץ את מבטו בח"כ רוזנברג דווקא. הוא יכול להסתכל בחברים הרבה יותר מפורסמים. הוא יכול להסתכל, קודם כל, במפלגתו שלו.

כי זו עובדת-היסוד: הברחת-כספים היא אבן-הפינה של המשטר המפלגתי הקיים בארץ. כל המפלגות שותפות בו — להוציא, אולי, את מק"י, שאין לה מה להברית.

כל המפלגות בישראל מקבלות כספים ניכרים כהקצבה רשמית מטעם המגבית היהודית המאוחדת — דמי "לא יחרץ" עבור נכונותן לא לפתוח במגבית פרטית. הן גובות גם כספים כתרומות מפלגתיות, או למימון מפעלים מפלגתיים או מפלגתיים-מוסחיים.

סכומים אלה הגיעו, מאז קום המדינה, לעשרות, ואולי למאות מליוני לירות. איך הם הועברו לארץ? ייאמר הדבר בגלוי ובפירוט: עלידי הברחה. הברחה כללית וגלויה וחסרת-כבושה שכל אדם המצוי בעיניים ידע עליה היטב, שכל המפלגות עסקו בה (ושחקו אשה למעשי רעותה). זו הביאה מכונות למפעל מפלגתי. זו הביאה חומרי בנין. זו מימנה הוצאות מפלגתיות בחוץ-לארץ. זו הביאה נייר לעתונים מפלגתיים. כל אלה היו הברחות — הברחות אשר אזרח פשוט היה הולך עבורן לבית-הסוהר.

אידיטימוטום למופלגות. לכן, העמדתו לדין של חבר-הכנסת רוזנברג הוא ענין עדין. יתכן שקל להוכיח את מעשיו. אך מי יערוב לכך שחברי-הכנסת רוזנברג וחבריו לא יפתחו את פיהם בבית-המשפט ויגלו את מעשיהן של מפלגות אחרות?

אם האזרח הפשוט מעוניין, על כן, לדעת, לאן הלכו עשרות מליוני הלירות שנגנבו למעשה ממנו — כיצד הועברו לארץ, באיזה שער ובאיזה תנאים — יש לו רק ברירה אחת: להודיע מראש שלא יבחר בבחירות הבאות בעד שום מפלגה שלא תפרסם קבל עם ועולם רשימה מלאה של כל הכספים שקיבלה מחוץ-לארץ, ואת דרך העברתם לארץ. ועד אז — מה רוצים ממר רוזנברג האומלל?

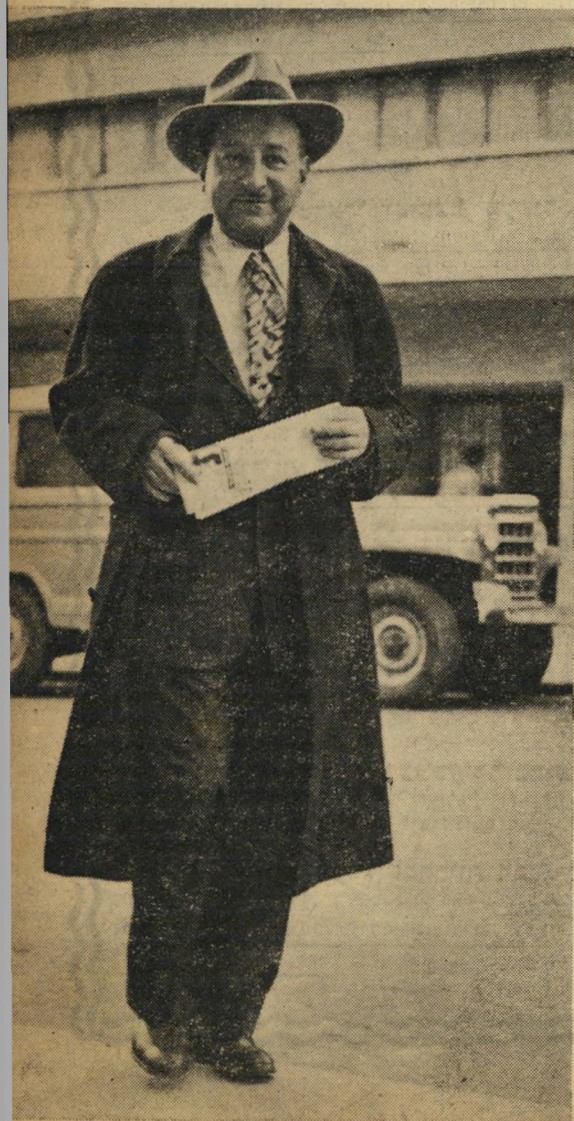
העובדות היו די פשוטות. או כך, לפחות, טענו המקטרגים. הימים היו ימי-ערב-הצנע, ואחר-כך ימי-הצנע עצמם. בשוק השחור שילמו שתיים וחצי לירות בשביל הדולאר. ואילו ממשלת ישראל שילמה עבור אותו דולאר פחות מ-400 פרוטה.

בידי מפלגת המזרחי היו סכומים גדולים של מטבע זה. היא יכלה להעביר אותם לארץ בדרך החוקית. זה היה מעשה פטריוטי. זה היה מעשה יפה. א-ל-ם זה היה עולה לה בחמש שישיות מכל הסכומים.

מפלגת המזרחי לא היתה נפשעה. היא קנתה 144 אלף ק"פ"ס אות בשר — מצרך שכל ישראלי היה מוכן לשלם עבורו או הון תועפות. הבשר נקנה באנגליה, בלירות אנגליות. הוא הובא לישראל. ממשלת ישראל נהנתה אף היא מן המעשה — היא גבתה את המכס. את המחיר הסופי שילם הצרכן — 1200 פרוטה לדברי רוזנברג, 1700 פרוטה לדברי אחרים.

לא כל הקופסאות נמכרו. אמר רוזנברג לחבר-מערכת העולם הזה (866) בגילוי-לב הראוי להערצה: "המשלוחים נמשכו שנתיים וחצי, ובינתיים נערכו פעמיים בחירות לכנסת. הרי אתה יודע כיצד משיגות המפלגות השונות את קולות הבוחרים..."

במלים אחרות: במקום להעביר את הדביזים לקופת הממ"שלה ולהסתפק בשער הרשמי, שחל על אזרחים פשוטים,

העם מישחק מרחבי

פיתוח תעשייה משלהם. הם גם לא התענינו במיוחד בגדול רצועת-עזה, שהיא חסרת ענין וערך לגבי מצריים. לכן היתה מצריים מעורבנית בבעיית פלשתינה רק כמכשיר לרכישת אהדה בעולם הערבי.

תקדים של תלוייה. מכשיר זה נוצל השבוע, במלוא ערכו דתעמלתי, שמאו ראית השנה טענו המצרים מדי פעם גילו בזה אחר זה כמה ארגוני-מחתרת צינייים, (שאחדים היו קשורים, לדבריהם, עם מפ"ם). במרוצת החודשים אסרו למעלה מ-150, יהודים דים שנחשדו כמשתפים-פעולה עם ישראל. עתה החל המשפט הגדול נגד ה-11 שהוראשמו בריגול ממש ותכנון חבלה. מזעזעת ביותר היתה עדותה של ויקטור

המרחב דמה השבוע ללוח שחמת ענקי. מהלך-נגדי באו בזה אחר זה, בחוקיות בלי תיחוקיות מתוכננת. אלא שהדמויות שהיו זזו על לוח זה היו עשיות בשר ודם. היה זה כאילו חדלו חוקי-התרבות, שהתגבשו בדם ודמעות משך מאות בשנים, לחל על הישטת המעונה מן החיךקל עד היאור.

במצריים הוסיפו השליטים הצבאיים ל-התנכר בגלי לחוק השיט הבינלאומי, המשיכו במצור של העלת-סואץ, גם אחרי שהבטיחו את שיחזור צהת א/ק בת-גלים (העולם הזה 895). עוד לפני שישראל יכ-

המטוס הסורי ומפקדו היווני (במרכז) על לוח-ענק

רין ניניו, צעירה יפהפיה שהיתה ידועה ב-חברה היהודית הגבוהה במצריים. היא הורדה במשפט כי השתייכה לארגון ציוני, אך טענה שהודאתה הקודמת, כאילו היה זה ארגון של ריגול, נסחטה ממנה בעינויים, שעה שהתובע דרש עונש-מחת לנאשמים, עבדה המכונה הדיפלומטית הישראלית ב-מלוא הקיסור. מטרתה: להבטיח את שיחזור הנאשמים. המאמץ לא היה חסר-תקווה, כי גלל הצטלבות מקרית של שני גורמים: ה-רצון הכללי של האמריקאים להרגיע את ה-מצב במרחב — וחששם כי תליית הצעירים כמרגלים, בימי שלום, עלולה לשמש תקדים בינלאומי לגבי גורל הטייסים האמריקאים, הכלואים עתה בסין העממית, באותה אשמה. בסוף השבוע היתה הפרשה פתוחה, הרת מאורעות דמים, אי-אפשר היה לנחש מה תהי, תגובת ישראל אם ייפגעו הצעירים.

לה הפליט אתה של הקלה על שיחזור המלחים האמציים, נקטלה השמחה במחית יד עם העמדתם לדיון של אחר-עשר יהודים מצריים, שנאשמו בריגול (ראה להלן). מהלך ומהלך נגדי, באותו זמן התנהל מישחק פרטי עם היריב הסורי. המהי לכים:

- חמשה חיילים ישראלים נכלאו ב-סוריה. "עברו את הגבול", טענו הסורים. "נחטפו", טענה ישראל.
- מטוס סורי, בטיסה רגילה מדמשק לקאהיר, נעצר על-ידי מטוסי חיל-האוויר הישראלי. מטס מעל למים שלטוניים ישראליים, טענה ישראל. "נחטף 112 ק"מ מן החוף", טענו סמונה הסורים והאמריקאי האחד שהיו במטוס. "תפיסת בני-תערובת כדי להחליפם בחיילים הישראליים השבויים", סבר רדיו רמאללה.

בסוף השבוע התכופפו מדינאים וחיילים משני עברי הגבול המגורה על המפות, ניסו לנחש את המהלכים הבאים.

אחד עשר בקאהיר

מכל מדינות ערב, מצריים היא קרובה לנו כיום ביותר, העיר לא מכבר דיפלומט ישראלית.

היה לו על מה לסמוך. מצריים לבדה מכל ארצות ערב ניגשה לשבור את כוחות ה-קנאות הדתית המוסלמית, שהם הגורם ה-אנטי-ישראלי ביותר במרחב, קרקע-צמיחתו של דופותי הירושלמי (ראה עמודים 8-9) מצריים גם היתה השבוע רחוקה ביותר מכל שאר מדינות ערב.

אמר, החודש, רביסרן סלאח סלאח, ה-אידיאלוג של כת הקצינים, בשיחה עם עתור נאי לבנוני שעוררה סערה במרחב: "הש-תתפנו במלחמת פלשתינה למען אחינו ה-ערבים. א-לם הצבאות הערביים (האחרים) לא לחמו. נזכיר זאת זמן רב. הצבא המצרי הוכה מאחור, וקרבתותיו היו גדולים. יש ל-זה רק שם אחד: בגינה!"

אולם מדינאים ישראלים לא היו אופטי-מיים לגבי הסדר עם מצריים. הסיבה: ל-ישראל לא היה מה להציע למצרים, מלבד מעבר חופשי בין מצרים והירדן, ואילו ה-מצרים לא היו מעונינים כלל בפתיחת הגבול המסחרי, כי חששו מפני התחרות התעשייה הישראלית, שיכלה לפגוע בתכניותיהם ל-

אל תצפה להצלחת מאמצי ישראל לקבוע תקדים לגבי חופש השייט בסואץ: אמנם המצרים נכנעו ללחץ מעצמות-המערב, הסכימו לשיחזור הספינות בת-גלים וצוותיה. אולם הם עמדו בכל תוקף על כך שהדבר אל יהווה תקדים, שיאפשר לישראלים לעבור בתעלה באי-מפריע.

משקלם הפוליטי של פלויטי פרשתון על מאזניה-מרחב ירך ויגדל בהדרגה. מנהיגי הפליטים, שבאו במגע ישיר עם ישראל, הצליחו להפשיר את פקדונות הפליטים, הקימו מרכז עצמאי בלבנון, יחתרו להסדר ישיר בין הפליטים ומדינת ישראל. גם בחוגים ישראלים גוברת הנטייה בכיוון זה, מתוך הנחה שהפליטים הם הגורם היחיד במרחב, המעוניין בכנות בהסדר אמיתי עם ישראל.

יחסי ישראל-צרפת יורעו בזמן הקרוב: הצרפתים טוענים כי משרד-החוץ הישראלי הוא גוף בלתי-הימין, אשר מפרטם את תוכנו של שיחות סודיות אך ורק כדי לתת פרסומת להצלחותיו.

בעיית יחסי תורכיה-ישראל תוכרע בחודשים הקרובים, לאחר שיסתיים המאבק המתנהל עתה בעניין זה בין נשיא-תורכיה ג'אל ב'אר ושר-החוץ התורכי, פואד קופרולו: ביאר תומך בהידוק יחסים עם ישראל, ואילו קופרולו, מומחה למדעי האיסלאם, תומך בהתקרבות תורכיה אל מדינות-ערב — ביחוד אל עיראק ומצריים — לשם השלמת השרשרת של הברית התורכית-פקיסטאנית.

לא מן הנמנע כי המרשל טיטו ינסה לתווך בין ישראל למדינות ערב, אם יוכח בשיחותיו עם גמאל עבד אל-נאסר, כי יש סיכויים לשלום. במקרה זה יבקר טיטו רשמית גם בישראל, ייפגש לשיחות עם ראש-הממשלה, משה שרת.

מושרדי-המשטרה יבוטל כממשלה הבאה הן מטעמים מנהלתיים והן כתוצאה מהחלטה ששר-המשטרה, בכור שיטרית לא ייכנס לממשלה הבאה, אשר נתקבלה בעקבות כשלונותיו המדיניים האחרונים. כפיצוי יקבל שיטרית את המשרות הדיפלומטיות באמריקה הדרומית, אשר יתפנו באמצע שנת 1955.

יושבראש הכנסת יעשה נסיון אחרון למנוע את השפעת תעמולת הבחירות על דיוניה-הכנסת. הוא יפגיש לשם כך את נציגי כל הטיעות לישיבה סגורה, יתבע מהם לאפשר למוסד-המחקק להמשיך בעבודתו התקינה. יותר מכל תודגש בפגישה בקשתו של שר-האוצר לדון בתקציב באופן ענייני, ללא נאומים נמלצים, מלאי-תעמולה.

קרוב לוודאי שהתנועה הקיבוצית של מפא"י תעמוד בראש פעולות-הבחירות של המפלגה. יהיה זה פיצוי לקיבוצים על שנכנעו והסכימו להעמדת ב. ג'י. בראש רשימת המועמדים לבחירות הבאות לכנסת.

מאמצי מפא"י להקים רשימה המתדרותית מאוחדת לבחירות לרשויות המקומיות יימשכו, על אף כשלון השלב הראשון של השיחות בעניין זה: המגע בין הטיעות ההסתדרותיות השונות לא נותק, והשיחות יהודשו בראשית ינואר.

50 מיליון דולאר יורמו לקופת-הסוכנות היהודית בשנים הקרובות, אם היא תצליח להשיג את הפיצויים המבוקשים מאוסטריה, מכספים נאציים מוקפאים בפורטוגאל ובשווייץ, מהמדינות השונות של גרמניה המערבית הפדראלית ומכל המקורות האחרים — פרט לגרמניה המזרחית.

הייצוא הישראלי יצומצם בעתיד הקרוב, לאחר שייסגרו מפעלי-הרכבה רבים. הגורם לסגירה: יחסה השלילי של לשכת הייעוץ הממשלתית למפעלים אלה, אשר ייצואם אינו מצדיק כל השקעת דולארים.

בקרוב תוכל להשיג נסיקה, סוכר, בשר טרי, נקניק ומצרכים אחרים באורה רשמי. האוצר מעיין עתה ברצינות בהצעה להקציב מיליון דולאר לייבוא מצרכים שונים בשביל השוק החופשי, כדי להנחית מהלגומת-מות על השוק השחור במצרכים אלה.

הפיקוח על הבגנות יבוטל בקרוב, לאחר שתבטל הממשלה את הסוכסידיות למשקום. הסיבה: יבול-הבגנות הגיע השנה לשיא, ומשלוחים גדולים של בגנות עומדים להציף את השווקים.

אל תודרו לשלוח את בנדרך למכבסה: משרד המסחר והתעשייה עומד לבטל את העלאת המחירים האחרונה של קארטל-המכבסות הישראלי, להוריד את מחירי-הכביסה לרמתם הקודמת.

אל תחכה לחקיקת חוק חדש לכתיהספר התיכוניים עוד השנה. הצעת-החוק, שתיתן הנחות גדולות מאד לכל תלמיד מוכשר, תסגור כמעט את כל בתי-הספר התיכוניים בפני תלמידים בלתי-מוכשרים (אך עשירים), נמצאת עדיין בשלבים ראשונים של טיפול. טרם הגיעה לדיון ממשלתי.

תיאטרון "אהל" יתרכז בעיקר בחיפה, יקדיש חלק מזמנו להופעות בקיבוצים, בהתאם להחלטת הסתדרות העובדים, אשר נתיאשה מן האפשרות לשפר את התיאטרון, להעלות את רמתו.

תוכנו של מודעות מסחריות רבות יוגבל, אם תתקבל הצעת-חוק חדשה, שהוכנה על-ידי משרד-המשפטים. בין טעיפי הצעת-החוק: איסור על הבטחות רפואיות ואיסור על מסירת עובדות מדעיות במודעות, אלא אם כן צורך אליהן אישור ממוסד מדעי מוסמך.

יחסי חוץ

מושל בקריה

כשהחליט יוסיף ברוז, המכונה טיטו, לנתק את קשריו עם ברית-המועצות ול-צאת למאבק עיירי נגד גולית המוסקבאי נאלצה ממשלת ישראל להחליט החלטה קשה. אותה שעה עוד נמשכה העלייה מאירופה המזרחית והיחסים עם ברית-המועצות היו בכל טוב. משקלו של טיטו היה הרבה יותר קטן.

בכל זאת החליטה הממשלה או לגלות אהדה בלתי-מסוייגת למרשל האמין, ש-עזר ליהודי ארצו לעלות לישראל במל-חמת-העצמאות. מאז נקשרו קשרים הדד-קים בין שתי המדינות.

טיול בניטראליה. זשבוע טייל טיטו, גיבור המחנה הנייטראלי העלמי, לשני המרכוזים האסיאתיים של הנייטראליות ה-עולמית: לזלה, בירתו של ניהרו, ולראני-גון, בירת או נו. בדרך חזרה, כך נרמז, יעבור בתעלת-סואץ יבקר שליט המגלה אף הוא אהבה למחנה הנייטראלי — גמאל עבד אל-נאסר.

הא זה לטיטו בכל הארצות האלה מכו-ססת היטב. כי טיטו הכיח שאינו חושש לא מן המערב ולא מן המזרח, מוכן לנהל מדיניות-חוץ עצמאית בהחלט, לתמוך ב-כל עם הלוחם לשחרורו. בניגוד לישראל, שנתפסה לא פעם בין דרישות סותרות

של יודים, נאלצה להפך את עקרונותיה כדי לפייס בן-ברית (כמו בענין סיון), לא סטה טיטו אף מעם אחד מדרכו, הצביע בעד שאיפת טוניסיה ומארוקו, תמך ב-מוסאדק הפרטי.

בשנים האחרונות גילה ענין גובר והולך בעולם המערבי אחרי שפיתח תעשייה חדשה בארצו, ביקש שוקים בארצות נחשלות. מבטו ריחף על ארצות ערב. היו לו גם כמה הצלחות. מהנדסים יוגוסלביים בונים את נמל לטקיה בס'ריה, תכננו את רשת התעלות של אל-זיבא. קולות הערבים גם עזרו לו באו"ם. גם המעוט המוסלמי במונט-נברו היוגוסלביית שימש גשר. רק פעם אחת נכחה קשות, כשתמך יותר מדי באויב ש-שאקלי.

אויב ברומא. אולם ככל החיפושים האלה לא שכח טיטו את יודותו לישראל. עזרו לו רק זכרונות משותפים של רדיפות בימי השלטון הנאצי. עת נטחו 60 אלף יהודים יוגוסלביים. לא פחות מלכד ה-אויב המשותף של שתי המדינות: ההאזתי קאן. לפני שנתיים ניתקה יוגוסלביה את יחסיה עם מעצמה רוחנית זו, גירשה את נציג האפיפיור. פרט א פייני: אותו נציג יושב כיום בירושלים.

כל התכונות האלה סיגלו את טיטו באופן מיוחד לשמש מתוך בין ישראל והעולם הערבי. סיוור במרחב עזר מיד תקחת אלה לבב המדינאים הישראליים (ראה תצ' פית). וראש-המשלה אף התראה עם ציר יוגוסלביה, שהוא בן-דודו של אחד מאר-בעת סגניו של טיטו.

אם יתגשמו תקוות אלה, לא מן הנמנע כי המרשל רחב-המידות, החובב מדים מ-טוארים, שהינו בלי ספק אחד מחציית-ריסר הדמויות הגדולות של התקופה, יעבור על פני פליגת-כבוד בקריה הירושלמית.

מפלגות השתלטות אסרתית

המפלגות הפעילות לא היו היחידות שנסאו את עניינן מזרחה. בעת הויכוח

חר בקרב הצ"כ גדל עוד יותר בהידוע להם כי בין חברי המשלחת המסחרית, העומדת לצאת לסקינג (העולם הזה 895) נמצא גם חבר מפלגתם, סגן שר המסחר והתעשייה, זלמן סוזאייב. הם מיהרו ללחוץ על סוזאייב, דרשו ממנו שלא לנסוע.

בלבו של סגן-השר התחולל מאבק עז: סוזאייב לא היה מרוצה ביותר מן השליחות שהוטלה עליו, היות והוא סבר כי לא נאה לסגן-שר להיות חבר במשלחת אשר בראייה שיה עומד צידו. מצד שני ראה הוא את המצב בעיניים של סוחר מנוסה, שאף ל-היות בין יוצרי קשרי המסחר עם המזרח הרחוק.

ההכרעה במאבק הפנימי באה רק לאחר שקיבל סוזאייב רמז דק משותפיו לשעבר בעסקי הייבוא-ייצוא שלו. הם הזכירו לו כי נסיעתו עלולה לפגוע יותר מכל בעסקי החברה שלו עם ארצות-המערב. הוא שוכנע, הודיע לממונים עליו ולעמיתיו: "לא אסע לסיין. אני עסוק מדי בענייני הועדת מסי-הכנסה".

אנשי מפא"י לא היו מוכנים להניח לנציג הצ"כ לאסוף את ידיו מן המשלחת: הם חששו שצ"כ ישנו את כיוון התעמול-לה, יציגו את המשלחת לסיין כמכצע סר-טי של מפא"י. הם הפעילו את אנשי מש-רדהחוק, שדרשו מן הציונים הכלליים ל-הביא את הסתייגותיהם מן הנסיעה לפני ישיבת-המשלה.

אולם הצ"כ לא היו מוכנים כלל להי-ביא את הפרשה לישיבת-המשלה הם ידעו כי נימוקיהם לא יהיו משכנעים מ-בחינה פוליטית. תשובתם למשרד-החוק: הם לא ינערו את חיצנם מן המשלחת, ימנו ממלא מקום לסוזאייב.

היה זה המוצא הטוב ביותר מן המבוך: ממלא מקום של סוזאייב לא יהיה אחד ממנהיגי המפלגה, אלא סקיד בכיר של מש-רדהמסחר והתעשייה, אשר אין לו כל עסקים פרטיים מפותחים. יחד עם זה תו-כל המשלחה גם לטהר את עצמה כלפי מע-צמות המערב: היא תסכים לכל הגורמים

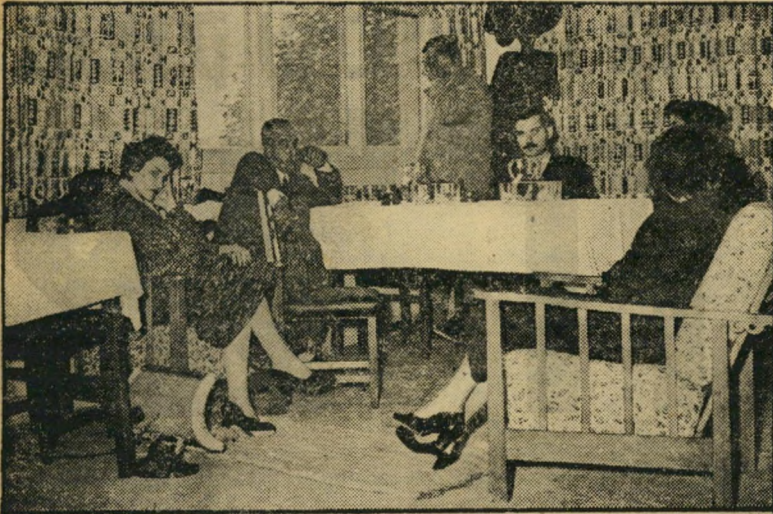
• כעתיד הרחוק יותר אפשר יהיה לנצל גם את עפרות-הברזל הישראליות. **25 דולאר יותר.** הבעיות הכספיות של חברת כור נפתרו ללא לבטים. הממשלה הקציבה לה 324 אלף לירות סטרלינג לרכישת ציוד באנגליה. ציוד נוסף נרכש בארצות-הברית במיליון דולאר. מיליון ר-חצי ל"י גוייסו בארץ. הקמת קריית הפלדה התקדמה יפה, והמפעל להתכה היה קרוב להשלמתו. רק בעייה אחת טרם נפתרה: רכיזו גרוטות-הברזל בידי החברה.

כדי לפתור בעייה זו פנתה סולוב'וונה לממשלה, ביקשה להוציא צו האוסר ייצוא גרוטות-ברזל לתוך-לארץ, לאגור מלאי ש-יבטיח לקריית-הפלדה תעסוקה מלאה. א-לם כאשר פורסם המכרז של משרד-התחבו-רה על מכירת גרוטות-הרכבת, סירבה ה-ממשלה להסתכסך עם שר-התחבורה, יו-ספ ספיר, העומד בהתנגחות מתמדת עם סולוב'וונה בגלל המבדוק הצף. הצו לא הו-צא. כור נאלצה להגיש את הצעותיה במע-

כגון לחם ועבודה, בה בשעה שאנחנו ה-צענו להם רק את אלוהים". דברים אלה של הארכיבישוף גורג' הכים, ראש הכנסייה הקתולית-אורתודוקסית בארץ, שנאמרו לאחר נצחונם של הקומוניסטים ב-בחירות לעיריית-נצרת, עשו רושם עז על התוגים הנוצריים בעיר. תוגים אלה ערכו דיונים ממושכים, החליטו בס פו של דבר לתת להמונים יותר מאשר את אלוהים: כנסייה חדשה.

השעה היתה כשרה להקמת הכנסייה: רק לפני שבוע מלאו מאה שנה להכרזת הדוג' מה הקדושה. האפיפיור ותאיש לדקות מספר ממחלתו האנושה, הכתיב לאחד מ-מוכיריו את ברכתו לכנסייה החדשה. מוג' סיניור אלברטו גורג, שליחו האישי של ה-אפיפיור בישראל וברירן לקח את הברכה כמו ידיו, העביר איתה לנצרת כדי לקבוע אתה באבן-הפינה של הכנסייה.

פעודה קדושה. טכס הנחת אבן-ה-פינה היה מפואר, אמנם חסר מלט לקביר

נוסעי המטוס לפני החקירה דמויות של בשר ודם

עת המגילה הקדושה בתוך האבן, אך אחד המאמינים רץ דביחה, הביא דלי מלט ו-דע פתר את הבעיה בו במקום. מאותו רגע ואילך התנהל הכל כיאור. משתתפי הטכס נשא נאומים נמצים, המריחו בלונים, שרו שירים קדושים ואכלו, לשם סיום, עידה שמנה וקדושה למדי.

השבוע, כאשר החלו ההכנות הממשיות הראשונות להקמת הכנסייה, שתוכננה על ידי מהנדס-הכנסיות האיטלקי הנודע אנטו-ניו ברלוצי, הוברר למ-בטלים נציגים רבים כי זאפיפיור נתן להם הפעם הרבה יותר מאשר אלוהים: עשרות מהם יקבלו עבודה קבועה למשך שלוש השנים הבאות, וחלק מ-4 מיליוני הדולארים שיושקעו ב-ניין, יורם לכיסייהם.

ישו שלח נעליים

האיגרת שהגיעה אל שליחי הדת הקת-לית בישראל לפני חודשים מספר הכתה אותם בתדהמה מהולה בשמחה: 500 תו-שני הכפר הבדוי ערב אל-שבלי, הסמוך ל-כפר-תבור יקשו להיטבל ולעבור לדת של ישו. היתה זה הישג עליו לא חלם א-לש מאלפי המיסיונרים, שפעלו בשטחים הערביים של הארץ ביורות האחרונים.

נדהמו לא פחות מנציגי הדת הקתולית אנשי הממשל הצבאי ועובדי משרד הדתות: הם פשוט לא יכלו להבין מה הניע כפר ש-לם לבגד דת אבותיו. היחידים שלא נד-המו היו תושבי ערב אל-שבלי עצמם. כי פנייתם אל זאפיפיור היתה שיא טבעי של דרך-ישרים ארוכה.

דרך הייסורים החלה עוד בימי מלחמת-העצמאות, כאשר שמרו תושבי ערב אל-שב-לי על יחסיידידות עם אכרי כפר תבור, סירבו לשתף פעולה עם כנופיות קא קני, סבלו מידן קשת. הם ישבו בבתייהם ולא הפריעו לנוי. סיפר משה יעקב כהן, ואש המועצה המקומית של כפר-תבור, זאנו מצדנו הבטחנו כי נגן על זכ יותיהם לאחר המלחמה.

אכרי כפר-תבור לא הצליחו לקיים את בטחתם: הממשל הצבאי היה חזק מהם ומיושבי ערב אל-שבלי גם יחד. בשנת 1950

(המשך בעמוד 8)

טפה חתימה, ככל חברה אחרת, לקחת ל-הצלחה.

ההצלחה לא באה: כאשר נפתחו המע-טפת, התברר שהצעתם של ייצואנים יש-ראליים היתה גבוהה מן ההצעה של כור ב-25 דולאר לטונה גרוטות. הייצואנים זכו במכרז. הגרוטות יימכרו בחוק לארץ - וקריית-הפלדה החדשה עלולה לסבול מחוסר-תעסוקה כרוני.

יורדים

חוק יבש

בשבוע שעבר נראו תחנת הרכבת החי-פאית ותחנת אגד, הסמוכה לה, כאולמי-שינה גדולים: 50 יורדים לזמוניה השתכנו באולמות שתי התחנות, ציפו לאניה, שהי-תה צריכה להסיעם לחוף-לארץ.

רוב היורדים היו זקנים וזקנות שלא הצ-ליחו להסתדר בארץ, לא ראו כל סיכוי ש-יבניהם יבואו בעקבותיהם, יתמכו בהם. הם פנו לחברת הרשקוביץ ובנוי, סוכני חברת-אניות רומנית, קיבלו מקום באנית המשא-פלכאנוב. שעננה איתה שעה בנמל, התכו-רנו לעלות עליה.

אולם ברגע האחרון גופצו כל התקוות. אברהם שיינמן, רב-חובל הנמל, חיטט ב-כרכים מאובקים של החוק הימי הבינלאומי, הכריז: "לפי החוק מותר לאנטיית-משא ל-הסיע 12 נוסעים בלבד".

לא הועילה הכרזתם של מלחי האניה ש-ם מוכנים לוותר על תאיהם לטובת היורדים. לא הועילו גם מברקי-המחאה שנשלחו ל-משרד-החוק ומשרד-הבטחון. היורדים, ש-מכרו את דירותיהם ורהיטייהם, נאלצו להי-כנע לחוק היבש, לחכות לבואה של אניות-דנוסעים טרנסילבאניה, שנמצאה בתיקו-ן. רבים מהם עמדו לפני שער-הנמל, נעצו מ-ב-טים מלאי קנאה בעשרות יורדים אחרים, ש-יצאו השבוע לקנדה ולארצות-הברית. "כן", אמר אחד מהם, "אלה לא יתקלו בשום קושיים: יש להם כסף".

דת

יותר גאלוהים

"מדוע נצחו הקומוניסטים בבחירות? מפ-גי שהם הציעו לזמונים דברים ממשיים,

הפספורטים של צוות המטוס ונוסעיו.

— במשחק שחמט —

הנוגעים בדבר כי המקיד נאלץ לנסוע ב-תוקף תפקידו הממשלתי.

המשק

הצו לא ניתן

בשבוע שעבר חיכתה שורה שלמה של חברות מסחריות גדולות לפתיחת מספר מעטפות תחומות במשרד-התחבורה יש-ראלי. כל אחת מן החברות קיוותה שהיא תהיה הווכה בכרזו שמורסם עליידי המש-רד, תוכל לקנות את 7000 טון הגרוטאות של רכבת ישראל.

אחת המקוות היתה חברת כור. החבי-הבת של סולוב'וונה, חלוצת תעשיית ה-ברזל בארץ. כור החלה בהקמת קריית-פלדה בקרבת עכו עוד בטרם נתמנה דב יוסף לשר הפיתוח והחל לגלות עפרות-ביזל בנגב. הנחת דתברה היו: • ניצול 18—15 אלף הטונות של גרר-טות-הברזל המצטברות בארץ מדי שנה, בתוספת חומר-גלם וגרוטות-ייבוא יאפשר תפוקה שנתית של 50—60 אלף טונות פל-דה.

• ציר ישראל בבורמה, דוד הכהן.

• רובס טוריים, אך שניים מצריים — אחד של "ממלכת מצריים" והשני של "הרפובליקה המצרית".

המדיני האחרון בכנסת קמו גם נציגי ה-צ"כ, תבעו בכל תוקף קשירת יחסים דיפ-לומטיים עם סין העממית.

איש לא האשים את הציונים הכלליים ב-א היתירה לארצות הגוש המזרחי. הכל ידעו כי גואמי המשלחה אמרו את אשר אמרו אך ורק מפני שהם ידעו כי הידוק-היחסים עם סין הינו בגדר עובדה מוגמ-רת, עם לנצל את כל הפ-טישה לתעמולת-הבחירות, להסביר לציבור כי הקשרים עם סין נוצרו כתוצאה מלחץ הצ"כ על אנשי-מפא"י.

א.ל.ה. התעמולה הצ"כית נתקלה בקושיים בלתי צפויים. חוגי הייצואנים בקרב ה-משלחה התעוררו, פ-צו במחאת. סיבת המחאה: ארצות-הברית נוקטת בסאנקציות כלפיה של החברות, הקשורות ביחסים מסח-ריים עם סין העממית. שלטונת המסחר האמריקאיים כבר פנו אל נציגיהם בישר-איל בשאלה מדוע מתירה ישראל הערכת סחורות שונות, הכלולת ברשימת המו-צרים האסטרטגיים — בעיקר תרופות — לארצות הדמוקרטיה העממית.

מאבק פנימי

כעסם של חוגי המס-

• ווקמנוביץ סמפ, האחראי על הכל-כלה היוגוסלביית.

גמאל עבד אל נאסר מקבל ברכות חסידיו, בצורת נשיקות חמות מסטודנט, פקיד זקן, נער סודאני, עורך-דיון, ראש הכנסיה הסקוטית, שיוך מוסלמי

במאבק שיכריע את גורל המרחב - ששה אחים נשלחו אל האגודים!

מה היה קורה אילו כמה קצינים ישראלים, בעלי דרגת רב-סרן עד סגן-אלוף, היו תופסים לפתע את השלטון? מה היה קורה אילו או תם הקצינים היו גם מחליטים לחזר ציף להורג את האישים המכובדים ביותר של ישראל - דוד בן-גוריון, מנחם בגין, מאיר יערי ודומיהם? זהו בערך מה שקרה במצרים החדשה, כשהובאו מנהיגי האחים ל-דיון תמונה מימין. מכיירות ועד קראצי געשו מיליוני מוסלמים, הפגינו נגד פגיעת הקצינים המצריים בראשי האחים המוסלמים. לא היה זה מעשה התרברבות של צעירים חסרי-אחריות. היתה זו התקפת מצח על המוסד הריאקי-ציוני ביותר במרחב: הדת המוסלמית. מלבד אתאתורכ, לפני דור שלם, לא העיז איש לעשות זאת.

השופט: האם עשית משהו למען פירוק? העד: מסרתי את ההודעה למדריך העל-יון. הוא אמר שזה יהיה בסדר.
השופט: אם כן, מי אחראי לארגון החשאי?
העד: המדריך העליון.
השופט: מי היה צריך לפרק אותו?
העד: המדריך העליון.
השופט: מי אשם שהוא לא פורק ושנש-קו לא נמסר לממשלה?
העד: המדריך העליון.
אילו רצה השופט רק להרטיע את אל-הודייבי, היה מפטיק את חקירת העד. אולם המיידה הנבון והמבולבל נתן לו הזדמנויות מצוינות ללעג ארסי על חשבון האחים. הוא המשיך בחקירה:
השופט: מה עוד אמר לכם גמאל עבד אל-נאסר בכנישתכם?
העד: הוא אמר שיש לפרק את יחידות הצבא והמשטרה.
השופט: מה? לפרק את הצבא והמשטרה?
העד: לא. את היחידות החשאיות של האחים בתוך המשטרה והצבא.
השופט: אה... אין פלא שחדלת להיות רוקח. בחדאי ערבבת את התרופות שלך

שמך? צעק! צעק! קרב אל המיקרופון וצעק! העם רוצה לשמוע אותך!
העד: שמי מוחמד כמיס חמידה, בן 43, סגן המדריך הראשי של האחים המוסלמים, רוקח לפי מקצועי.
השופט: למה לא נשאתר להיות רוקח? (לעד אין תשובה. הקהל צוחק.)
השופט: מה ידוע לך על קיום ארגון חשאי של תנועת האחים המוסלמים?
העד: ידוע לי כי היה ארגון חשאי מזויין של האחים המוסלמים.
השופט: מי היה אחראי לארגון זה?
העד: יוסף טלעת ואל-הודייבי.
השופט: מה היו היחסים בין השניים?
העד: טלעת קיבל את הוראותיו ישר מ-המדריך העליון.
השופט: מצב זה היה קיים כל הזמן?
העד: לא. כשחשן אל-בוא (מייסד האחים) היה חי, היה מישוהו אחר אחראי לארגון החשאי. כשבא אל-הודייבי במקומו, מינה את טלעת.
השופט: ראש-הממשלה קרא לך אליו הדין? למה לא נשאתר למסור לך הודעה ביחס לארגון החשאי. מה היתה ההודעה?
העד: שיש לפרק את הארגון, אחרת יהיה לא טוב.
השופט: ואתם פירקתם אותו?
העד: לא.

דבר ממת יותר מהלעג, הפנו חיצי לעג ובזו אל האחים המוסלמים, ארגונים מנהיגיהם, פעולותיהם ומטרותיהם. בהנהלתו ובבימויו של גמאל סאלם, מפקד-כנף מקי ריח וחד'לשון, הפך בית-הדין העממי המי יחד לכמה שעליה הוצגו האחים במערומי-הם. וכמו כל אדם המוצג ערום, נפלו האחים במבוכה תהומית.
המדריך לא סודה
המנהיג הראשון שתפס את מקומו על ספסל הנאשמים היה, כמובן, חסן אל-הודייבי, המדריך העליון של האי-כוואן יושב-ראש בית המשפט, שמילא תפקיד של תובע יותר מאשר של שופט, התחל: "הנאשם חסן איסמעיל אל-הודייבי" ה" איש, אשר עד לפני ימים ספורים נחשב לאיש החוק של האיסלם, קם על רגליו. השופט המשיך: "הנך נאשם בניהול פעולות נגד המשטר והחוק הקיים ונגד בטחון המדינה מכפנים ומחוק לגבולותיה, על כן, בש"י חוף עם אחרים, תכננת את תפיסת השלטון בכוח, חוף ביצוע מעשי רצח רבים ותב"לות הרסניות בכל רחבי המדינה. כמו כן, הנך נאשם בהקמת ארגון חשאי מזויין, בניגוד לחוקי המדינה. האם אתה מודה באשמות אלו?"
הנאשם: לא מודה.
השופט: הכניסו את העד הראשון... מה

מאורע זה סטורי התחיל בצורה פרו-זאת ביותר. אל הוך אולם קטן, בקומה השנה של בית המשפט העליון בקהיר, הצטופפו כמה עשרות עתונאים, קצינים ואוהדים ידועים של המשטר. בשורה הראשונה ישבו עורכי-הדין של התביעה וההגנה; מולם, מבעד למעבר צר, ישבו שלושת הקצינים אשר נבחרו לעשות משפט בתנועה העממית החזקה בתור במצרים: ארגון האחים המוסלמים. בארבעה מקומות שונים ניצבו מיקרופונים: כל מלה, כל אנחה, כל בתי-צחוק הוקלטה, שודרה למיל-יוני מאזינים בעולם הערבי.
התנקשות-הנפל בחייו של גמאל עבד אל-נאסר (העולם הזה 893) נשכחה במ"עט לחלוטין.
מחמוד עבד אל-ליטיף, השרברב שירה את שמונת הקליעים לעבר הרוזן וסיפק עילה למשפט האחים, נדחק במהרה לקרן-זווית. עוד טרם החלה שורת המשפטים, היה ברור כי מועצת ההפיכה התכוננה לחסל את הארגון הקנאי חיסול מוחלט.
אילו רצו הקצינים, יכלו להוציא להורג את מנהיגי האחים גם ללא עריכת משפטים. סוכניהם בשורות הארגון סיפקו להם ידוע עות שהיו מספיקות לעצור כל בעל תפקיד בתוך הארגון. אך הקצינים בחרו ב'בטיחה' אחרת. הם נזכרו בפתגם האומר כי אין

כמו שאתה מערכב את המשפטים. (לקהל): הביטו! ראו איזה איש רצו האחים למנות כראש ממשלה אחרי שהיו תופסים את הרשעים! (לעד): הגד לי, אתה מתמצא בקוראן?

העד: כן, אדוני.
השופט: זאת אומרת שאם אני אצטט לך פרק מהקוראן, תוכל לפרש אותו נכונה?
העד: לא, זה בלתי אפשרי... לא כל קטע.
השופט: אהא! ואתה רוצה להיות חרב אללה, מצביא חיילות-האיסלאם, מה? טוב, נמשיך. על מה עוד שוחחתי עם ראש הממשלה?

העד: שוחחתי על עמדתנו כלפי הצבא.
השופט: איפה השכל שלך? מדוע אינך מדבר ככך? אתה מדבר על עמדת האחים כאילו היית ראש ממשלה צרפת או משהו. איזה עמדה יכולה להיות לכם כלפי צבא המדינה?

העד: סליחה, אדוני. התכוונתי לומר שביקשנו ממנו שיחרור כמה קצינים שנעצרו בגלל שייכותם לארגון החשאי...
השופט: מה הייתה עמדת האחים המוסלמיים לגבי פיגועי הבריטים מהסואץ?

העד: רצינו שיצאו.
השופט: מה אתה סח? יפה מאד מצדכם, ומה עשיתם בשביל זה?
העד: המדריך העליון נפגש עם סיר אייזק הבריטי וניהל אתו משאומתן.
השופט: מה היה מעמדו של המדריך?
העד: אורח פשוט.
השופט: האם מותר לאורח פשוט לנהל משאומתן עם מעצמה זרה על דעת עצמו?
העד: לא.

השופט: ואם הוא עשה דבר אסור, מה מעמדו?
העד: אני יודע?
השופט: הרשה לי לעזור לך. האם אורח בזה נקרא בוגד?
העד: כן...
השופט: והודיבי הוא אורח כזה?
העד: כן.
השופט: זאת אומרת שהודיבי הוא בוגד?
העד: כן...
השופט: תודה רבה. זה הכל.

כפי שעשנו לשישקלי

בזה אחר זה הופיעו העידים הנוספים. שייך מוחמד פרגלי, חבר מועצת האחים המוסלמים, לא ידע כי כעבור שלושה ימים ירעם עמד גם הוא לדין וכעבור עשרה ימים יעלה לגרדום.

לא רוצה למות. יחף וכבול, מובל עבד אל-קאדר עודה, מזכיר ארגון האחים, אל הגרדום. כל הדרך בכה וביקש רחמים על עצמו.

העד: עשרה ימים לפני ההתנקשות, קרא המדריך העליון לכמה מהמפקדים של הרגון ואמר לנו אותו דבר. היא אמר כי בינואר גילה לו מוחמד נגיב כי נמסרו אליו הקצינים הצעירים וכי הוא מבקש את עזרת האחים המוסלמים כדי להחזיר את הארץ למשטר פרלמנטרי תקין...
השופט: כיצד היה בנוי הארגון החשאי?

העד: בזמן אל-בנא, היה מורכב מיחידות של חמשה איש. בזמן האחרון שונה ההרכב וכל כיתה הוגדלה לשבעה אנשים ומפקד. עם כל ארבע כיתות כאלו היו מחלקה, עם מפקד מחלקה בראשה. אני הייתי מפקד מחלקה.

השופט: מה הנשק שעמד לרשותכם?
העד: לכל כיתה של שבעה איש היו (המשך בעמוד 19)

מרוריכט מס' 1. יוסף טלעת, מפקד הרגון החשאי, התייחס לשופטיו בזלזול.

השופט: כיצד מסר לו אחד ממפקדי הארגון החשאי אקדח על גנת שיעבירו למחמוד עבד אל-לטיף, שירצח את ראש-הממשלה.
השופט: סתם ככה, שירצח אותו לשם תענוג?

העד: לא. הרצח היה צריך לשמש סימן לביצוע שורה שלמה של התנקשויות בחברי הממשלה ובכמה קצינים גבוהים.
השופט: ואחר כך?

העד: אחר כך היו צריכות לביא מהומות והתקוממות עממית בהנהגת האחים.
השופט: ואחר כך?

העד: אחר כך היה צריך הנשיא מוחמד נגיב לפנות אל העם ולהרגיע אותו.
השופט: איך אתה יודע שזה נכון?

אח מס' 2. עבד אל-רחמן אל-בנא, אחי מייסד האחים, העיד נגד מנהיג הארגון הודיבי.

השופט: חסיין חמודה הספיק, לעומתו, כבר להוריע פיע בפני בית-דין צבאי, בהיותו רב-סרן בצבא המצרי. או נמצא אשם בשייכות לארגון החשאי של האחים, נידון לששה חודשי מאסר וגירוש מן הצבא. הוא סיפר על פגישתו עם המדריך העליון ביולי 1954, כשהודיבי חזר מביקור בסוריה.

השופט: מה סיפר לך אל-הודיבי?
העד: הוא אמר שיש ללמוד הרבה מסוריה.

השופט: מה יש ללמוד — כלכלה מדינית או איך לטפל בפרהיניו?
העד: ארה שם אותי לצחוק אדוני. היא הכין תוכנית למיגור המשטר הצבאי במצרים כפי שמוגד משטר שישקלי בסוריה. הינדאוי דוייר, עורך-דין בן 32, סיפר

קרובן מס' 1. מחמוד עבד אל-לטיף, האיש שניסה לרצוח את נמאל עבד אל-נאסר.

נאשם מס' 1. חסן אל-הודיבי, כפי שצוייר על ידי צייר מצרי שהיה נכח במשפט.

הייתי שותף לחיים עם ראש ממשלת ברית המועצות ומברכו כאורח ישראל. שורר, ש' מש' מה, לא הספיק להניח ידו על כוס, ניצל את ההזדמנות הבאה, לחץ את ידו של מולוטוב, ברכו כאורח יש אל.

מי שברך למלנקוב אחת מקריאת דבר בעלת ההשפעה שגדלה מכתביו תיו המתנות של שורר: שגריר ישראל במוסקבה ולשעבר ג'דה מאירסון. היא ז'פ' עילה שגרירי ישראל במוסקבה לשעבר אחר, מ' דני נזיר, מזכיר ההסתדרות, ובתור כזה הבר מע כת דבר כלייכ ל' יעצה לשורר לצאת מהחלטה ל' לברית המועצות.

העצ השפיע על שורר. הוא נרגע מ' תיאוריו המתפעלים איך ק' (שלוש מא' ת אלף רומזים!) "אפילו ראשי התיבות עג' קיים!" נזכ', במאמרו החמישי, ביום הכיפורים בבית הכנסת במוסקבה, בו בילה יחד עם 4000 (מחצי מיליון) יה' די מוסקבה. אחר שהג'ר כיצד החזון אמר מי שברך לגיאורגי מסמיליאניביץ' מלנקוב ולקל' נגטי יפ'מוביץ' וור שילוב והרב קרא את החפילה בעד השל'ם ("אבינו שבשמיים! בריך ממשלת ססס" מגן השל'ם בכל העולם ונאמר אמן! אבינו מלכנו! חזק מגני השל'ם בכל הע'לם...") עבר שורר לתאור רוחם הנכאה של המתפללים, שפחדו לברך את אנשי השגרירות הישראלית, שישבו בנס'ד, על במת הכבד.

זעק שורר: על שום מה הם פחדים, היה דים, אף להתקרב, ללחוך יד, להחליף מלים ספורות עם נציגי מדינת היהודים? הוא שכח שאשר יהודי מוסקבה לא פחדו ללחוך יד, ל' חליף מלים ספורות עם נציגת מדינת היהודים בשם גולדה מאירסון, נאסרו הם בהמוניהם, הוחל בראשית המסע האנסיי יהודי של ערב מות סטלין.

חקלאות

נא לא להתעניין

מתישבי עי'גדי שעל שפת ים המלח שמ' חו בחלקם. בהרכת הפקולטה לחקלאות של האוניברסיטה שחלו עגבניות מבכירות, אסי' פי בראשית ינואר יכול שפע של 220 ק"י לוגרם לדוגם.

עוד יותר משמחים היו המחירים שהשיגו גנני עי'גדי: בניגוד ל-100 פרוטות לק"י לוגרם, מחיר הקיץ הסיטונאי, קיבלו בשביל כל קילוגרם עגבניות 1.800 ל"י.

אנשי עי'גדי למדו את לקחם, החליטו להרחיב את שטח העגבניות, אלא שכאן התערב משרד החקלאות, ביקש מעי'גדי לא לחזור על נסיון חורף 1954, הבטיח לק' נות את כל יבול העגבניות המצופה ו' כלכד שלא יגיע לשוק.

הסבירו מומחי החקלאות: הופעתן מחוץ לעונה של עגבניות 1954, השפיעה על ה' אינדקס, בו תופשות העגבניות מקום נכ' בד בסעיף הירקות, העלו אותו בכמה עשיריות של נקודה, דבר שעלה למשק כ' כמה מאות אלפי ל"י.

משרד החקלאות לא הסתפק בפנייה ל' עי'גדי, פנה גם לפקולטת החקלאות ביר' שלים ובחובבות, ביקש, אם אפשר לא להתעניין יתר-על-מידה באפשרויות של גדולי ירקות מבכירים.

משטרה

האדם השביעי

"רחובות! רחובות! מקום אחד לר' חובות!" צעק הנהג הצעיר ורחב-הכתפיים, משה בכר, בעמלו ליד מוניתו בתחנה המרכזית של תל-אביב ביום ה' שעבר. ה' שעה הייתה שעת לילה מאוחרת. הוא כבר רצה לוחד ולצאת לדרך עם ששת נוסעיו, כאשר הופיע במקום נוסע שביעי.

האדם השביעי, שהתנווד וכמעט ולא היה מסוגל לעמוד על רגליו, ביקש לנסוע לנס' ציונה. הנוסעים האחרים מחו נמרצות: הם לא רצו לנסוע בחברת שיכור. הם הח' ליטו לחיסיף לנהג את דמי המקום הריק, לנסוע בלעדי האיש. משה משך בכתפיו: הוא רצה רק את הכסף. כל השאר לא היה איכפת ל'. המונית זזה ממקומה. הברוש השתוי קילל נמרצות. אחד הזמין מונית מיוחדת לנס' ציונה.

המצוזה לא קיימה. כעבור שעה קלה, כאשר חז' משה מרחובות עם ניסע אחד ויחידי, נעצר במרכז ראשון-לציון על'

* כשעבד נחיר בדבר, לפני שלושים שנה, לא היה כלייכ כלייכ, פוטר ממשי' רת האחזאי למשלוח העיתונים כעבור חז' דש נסיון.

(החשך נעמוד 5)

דרש הממשל מיושבי הכמ' הערבי לוחד "זמנית" על אדם תיהם, לקבל חמרתם אדמות בלתי ראיות לעיבוד ממוכן, שי נוסשי על-ידי יושבי ערב אליזבית. כל ה' מחאת לא הועילו. תש בתם של הממשל הצבאי ומשרד-הפיתוח המחוזי היתה אהת: "איך לכם בורך באדמת שאפשר לעבדן בטראקט רים."

חיפזים ומעצרים. זו היתה רק ה' התהלה. באחד מבוק' י יוני 1952 הוקף כפר ערב אל-שבלי על-ידי כוחות צבא ו' משטרה. השוטרים והחיילים עברו מבית ל' בית, ערכו חיפ'ש מודוק, שנמשך שבוע שלש. עצרו עשרת מצעירי הכפר. מטרת הפעולה: גילי הנשק שנגנב ימים מספר לפני כן ממושב שדמת-דבורה הסמוך. הנשק המבוקש לא נמצא. א' למ לפעולה הגדולה היו תוצאות הרות-אס'ן: המושל הצבאי שלל את רשימות המעבר של י'ש בני ערב אל-שבלי, אסי' עליהם לבוא לע' בדה בשדותי'ם של אכרי כפר תבור, אשר שימשו להם מקורי-פרנסה מאז ומתמיד. כמו כן נשארו שנים מצעירי הכפר במע' צ' בילו למעלה משנתיים במחנה ג'למי, למרות שתדלנותם של עורכי-הדין עלי דע' בי, נימר חוארי, זרובבל ג' לרשטיין ושלמה ממך.

ההחלטה לא נתקבלה. שילת מקי' מות-העבד בה בכפר-תבור לדולה את יושבי ערב אל-שבלי לחלוטין. בימים הראשונים לקיום הגזירה ניסו עדיין לדיים ומביגרים להסתגל לכפר תבור. אולם הממשל הצבאי נקט נגד המסתגלים באמצעים נמרצים: ה' מבוגרים נקנסו ב-30 ל"י. הילדים הוסעו במכוניות למרחק רב מן הכפר, נאלצו לשוב הביתה ברגל. התושבים נתיאשו מ' מאמציהם להשיג עבודה, התהלכו בסמטות הכפר לבושי-קרעים ומז'ררעב.

כאשר כלו כל הקצים החליטו יושבי ערב אל-שבלי לפנות לרשות לא-ארצית: הם התקשרו עם הכומר אנג'לה אב המזר ה' לאטיני, אשר על פסגת הרי-תבור, ביקשו להתנצר.

אולם דומר חשש לערוך את הטבילה המונית על-דעת-עצמו, העביר את הבקשה לאנטוני וורגאני, בישוף העדה הלאטינית בישראל. וורגאני לא רצה אף היא לשאת באחריות, שיגר מכתבים בהולים לאפיפיור, ביקש ממנו להחליט אם לקבל את בני ערב אל-שבלי אל חיק הנצרות, או להשאירם תחת כנפי דתו של מוחמד.

ההחלטה לא התקבלה עד היום. אולם הוואתיקאן שלח בשבוע שעבר שי קטן לבני ערב אל-שבלי: כמה חבילות של בגדים ונעליים.

יחד עם הפציה-הלבשה הגיע למקום גם המושל הצבאי, שחקר את התושבים לסיבת רצונם להתנצר, הזכיר להם כי הגבלות הממשל הצבאי חלות גם על בני דתו של ישו. השיב לו חסן, אחד מזקני הכפר ש' שינה את שמו לבוטרוס: "רואה אתה? הקטשה כבר עזרה לנו. פנינו לממשלת איסרא'יל, לא נתנה לנו כלום. פנינו לנביא מה'מה, לא נתן לנו כלום. פנינו לישו, שלח נעליים."

עיתונות

40 הימים של שורר

חיים שורר, פועל קלאי שהפך שליח הקרן הקיימת, קרן היסוד, ההסתדרות ו' מפא"י ולבסוף עורך דבר לא היה נערד מעולם אומץ לב. בהיותו כמעט בן חמ' שים התגייס לצבא הבריטי, שרת משך שנתיים כתוחזן נגד-מטוס. לפני שנה חזר ואזר אומץ, ביקש במסיבה דיפלומטית את אלכסנדר אברמוב, שגריר ברית-המוע' צות בתל-אביב, לאפשר לו לבקר ברוסיה, מולדתו, אותה יצא לפני 41 שנה.

13 חודש ו' 6000 לירות התוצאות יותר מאוחר החל שורר מסכם בדבר (בעתון העולים אומר ובני-רוסס פוסט האנג'לי) את רשימת מסעו בן 40 היום, בברית המועצות. התוצאה הראשונה של דו"ח שורר: תדהמה בין קוראי דבר המפא"יים. שורר, שהורשה לבקר בתחם ערים גדולות ב' בד (מוסקבה, לנינגרד, קייב, אודיסה, קי' שינב), תאר תיך הסתייגויות כלות, את ר' סיה באהדה יתירה, כמעט ולא הזכיר את שני מליון יהודים הנאלמים.

במקום זה תאר שורר חוייה אישית חשו' בה: כיצד-הוזמן למסיבת הקרמלין, לכבוד יום המהפכה, זכה להתחכך בבנו עם מו' ליטוב ומלנקוב, האיון לשיחותיהם. כתב שורר: לו החזקתי אותו רגע כוס ביד, *

רב הוא מספר הנשים המחזיקות חשבון בבנק, כעצמן או כמושותף עם בעליהן. צעדי גם את עם רוח הזמן! סדרי תשדומיך החשמה, לעיריה, הגנתת או לתופרת - באמצעות שיקים. כך תחסני זמן וטרחת וגם תבטיחי כספך מאבירה או גניבה.

בנק לאומי
לישראל בע"מ

הפחתות להנזכה

נעלים
לעברות

לילדים
0.9950 - 0.36 - 8.750 - 0.31-35

לעברות

אבנעל
AVNAL

שרות התיאטרון של "העולם הזה"

בהגדרת כרטיסייהחיים להופעות ג'וזפין בייקר (תמונות למעלה) זכו כל הקוראים שמספרי הגדי יונות שלהם מן השבוע שעבר מסתיימים בספרות הכאות: 054 — 183 — 354 — 483 — 654 — 783 — 954, כך שאחד מבין כל 150 קוראים זוכה בכרטיסייהחיד חיים במקום מובחר. מאחר שכל הכרטיסים הם להצגות הזירההטרון הקרובות, מתבקשים כל הזוכים להודרו כמיוחד ודקבל את הכרטיסים מיד, בין השעות 7-5 אחרי-צהריים. המועד האחרון לקבלת הכרטיסים: יום חמישי, 16.12.54, שעה 7 בערב. השרות מקווה כי הזוכים ייהנו כראוי מחווה אמנותית בדתי רגילה זו.

ידי ארבעה שוטרים, נצטו להחנות את המונית בצד הדרך: הוא הספיק עוד לח' שוב: "קרוב לוודאי שהם רוצים לעצור את הנוסע שלי".

לש. טים לא היתה כל כוונה לעצור את הנוסע. ברגע בו נפתחה דלת-המונית, היר פיע לעיני משה פרצ פו המוכר של הנ סע השביעי. מיד לאחר מכן ניחת אגרוף כבד בסטרטו. בעקבות המ למה הראשונה באו מהל מות אחרות. משה זינק החוצה, רצה לקיים את מצוות התוה "שן תחת שן". א לך השוט יכ אחו בורוע תיו, איפשרו ל ת קף להלום בו כאות נפשו.

"לא הבנתי את המת חש", סיפר משה מ' א חר יותר, "הש טרים עזרו לתוקף. כאשר ניסחי להתנגד לה אמרו לי לסת ס את הפה. אחד מהב אפילו ניח את ידו על אקדחו. משיחתה ה ברר לי שהת קף היה סמל-משט ה לבוש אזרחית.

הזמנה למסע. המצב הובן למשה עד פחות כאשר הביא אחד הש טרים ג"פ אזרחי, בו ישב אזרח חגור-אקדח (הוא נראה כמו נטר, סיפר משה). האזרח ניסה להכניס את כוש לתוך הגיפ. לנוסע משם והלאה. א לם נהרהמונית התנגד, קפץ מעל הגיפ, הוכה ש ב עד אשר איבד את הכ תו.

"התעוררתי כאשר ניסה מישהו לשפוך עלי מים", סיפר משה, "היה קר וביקשתי שביאו לי את הסודר שלי. אחד השוטרים זיבא לי את הסודר, ומיד אחרייכן נעלמו כולם — מלבד האיש עם הגיפ. אותו איש הפציר בי שאכנס לגיפ ואסע אתו לסדר סולחה.

משה סרב, הוא הבטיח לטפל בסולחה למחרת הים, קרא לנוסע שלו, אשר עקב אחרי כל המתרחש ממרחקמה, נכנס למור ינית, דהר לעבר תל-אביב.

פעולה פרטית. לא היה זה המסע האחרון של משה באותו לילה. לאחר שהוא סיפר את כל הפרשה במטה משטרת תל-אביב, דרשו הוא וארבעת אחיו שהחוקרים יצא למשטרת נס'ציונה, בטרם יאבדו ה עקבות את טריותם.

החוקרים יצאו לנס'ציונה, עצרו כמה שוטרים, פתחו בחקירה כסיעפת תחת פיקוד חם של המפקחים הראשונים בראגו וקפלן. אולם משה בכר ואחיו, שהטילו ספק ב תוצאות כירור הפרשה בבית-הדין המש' מעתי של משטרת ישראל, פתחו בינתיים בפעולה פרטית: הם התקשרו עם עור-דין, ביקשו להגיש תביעה אזרחית. אחר יצאו ל טוטט ברחובות נס'ציונה וראשוו-לציון במטרה למצוא את הנוטר בעל-הגיפ. לא היתה להם כל כוונה לסדר סולחה.

ח'פה כביסה במחונת

ראש עיריית ח'פה רב המרק, אבא חושי, היה מרוצה: עירו נשתנתה במשך השנה האחרונה לחלוטין, הפכה לאחת הערים הנאות והמסודרות ביותר בארץ, הבריקה בנקינותה. רק דבר אחד פגם במראה האסט' טי של ח'פה: אורחים מרושלים מתחו פה ושם חבלים, תלו את הכביסה לייבוש בר שית-הרבים, למען השלימות היה צורך לבטל נוהג זה במ ירות האפשרית. נוהג ביטל רק השביעי, כאשר נענה מש' רד-הפנים לבקשת עיריית-ח'פה, אישר חוק

עור מיוחד. אמנם משרד-הפנים לא היה מעוניין ביותר בשמירה על יופיין של ערי ישראל, אך מאחר שלא היתה לו כל כוונה להסתכסך עם אבא חושי על עניין זה פעוט, ניסח המשרד את החוק החדש בצור רה זהירה ביותר: "לא יתלו כבסים בצורה שתסכן את בריאות הציבור ובסחונגו".

עיריית ח'פה שמחה אולם עורכי-דין רבים חייבו ברוב משמעות: במקרה של תביעה משפטית נגד אורה שיתלה כביסה ברשות-הרבים, קשה מאד יהיה להוכיח באי זו מידה מסכנים התחתונים והגופיות הר טובים את בריאות האורחים — או את בטחור גם.

חוק שיעור בדמוקרטיה

ביום ה' שעבר חתמו שלושת השופטים דעליונים יצחק אולשן, יוליוס זוסמן ו אלפרד ויתקין על פסק-דין שהפך צו-על' נתאי לצו החלטי, ציווה על ראש-עיריית נתניה, עובד בן-עמי ועל מועצת עיריית

נהג משה בכר? שוטר מותר?

נה לה עליידי הכנסת. אחרת לא יהיה גבול לסמכותם של השלטונות המקומיים. שני סוחריו הנקניקים עזבו את אולם בית-הדין בשביעות רצון. פחות שבועי רצון היו ח"כים רבים: עכשו הגיע תורם לומר את דברם על אחת הבעיות העדינות ביותר במדינה.

רמת-גן מירון ללא סוס

כמה מאות סקרנים צבאו השבוע על בנין-התרבות של מועצת-פועלי רמת-גן. נושא הפעולה התרבותית היה בלתי רגיל: מתן אות היונק למירון על כיבוש כסאו של ראש העיר הרביעית בגולה בארץ. הסוס אשר בעזרתו קיווה חיים אברהמוביץ מוכיר מועצת פועלי רמת-גן, הגויז והדיני מו, לכבוש את כסאו של אברהם קריניצי, היה יונה איתן, סגן ראש העיר, שנמצא חייב במשפט על מעילה באימון הציבור, ונקנס בסך 25 ל"י. יונה איתן, שנפל לתוך שוזה אשר חפר לו דקבלן שלמה בליזובסקי (ראש העולם הזה מס 872), שלא הסתיר את סינתו לראשי עיריית רמת-גן, שגרמו למס' לתו, שימש לכאורה נושא מציון לתעמו' לתביחות.

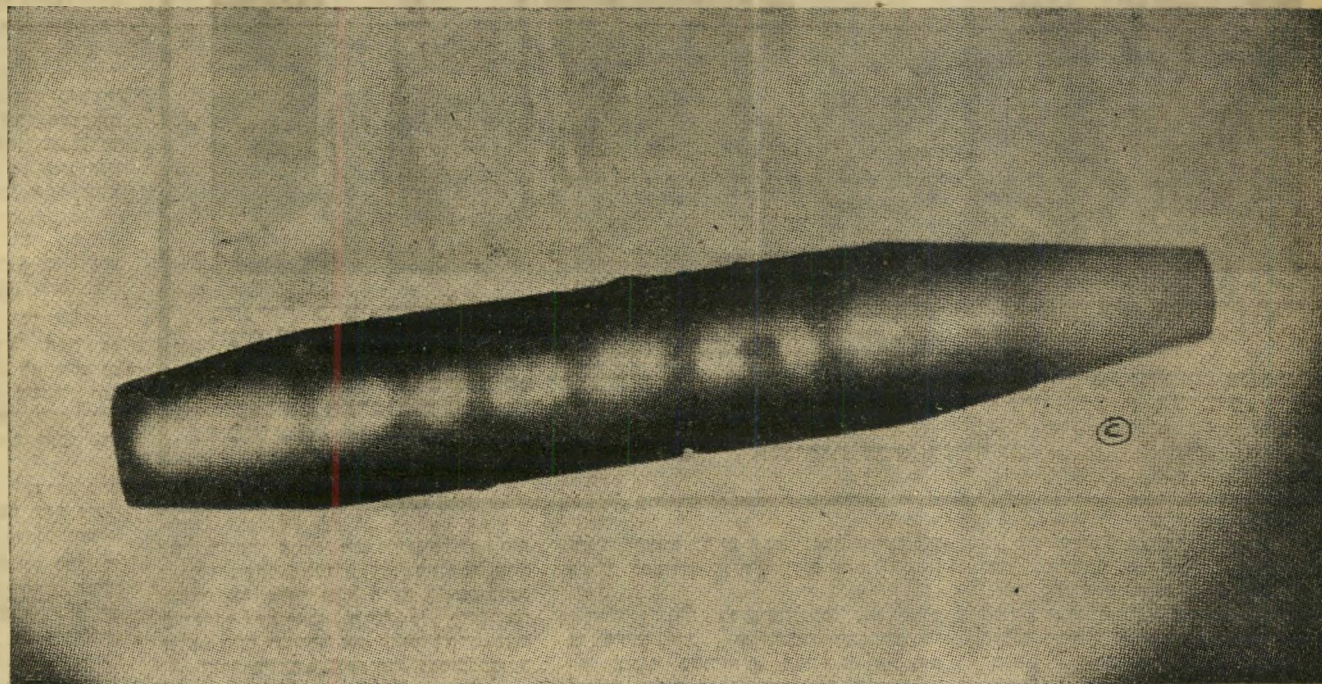
ארבעת חברי מפא"י ומפ"ם במועצת העירייה, קמו בזה אחר זה, גוללו בפני קהל השומעים את גודל מציקתם של שוכני החוליות בשיכון ותיקי רמת-גן, העלו על נס את השיכון ההסתדרותי שהוקם בקרית בורוכוב. טען אחד מהם, יוסף קצ'קו: "מגיעה לנו ראשות עיריית רמת-גן בזכות סוד-רכינו שנתגלה ככל מפעלינו ובכל ה' עיריית והישובים, בהם אנו מהיים רוב". אולם רק לאחר שנעל אברהמוביץ את האסיפה בקריאה לחוגים הפועליים להתלכד לקראת מיגור הכת הצ"כית השלטת ב עירייה, התברר כי השלב הראשון במירון הבחירות התגלה ללא סוס: יונה איתן רגיש את התפטרותו לראש-העיר. מפא"י התי חילה בחיפשים נושאים אחרי ס'ס חדש.

דרכי אדם הוא לא הבין דבר

פייגה קפנובים לא הבינה עברית. אולם היא הבינה היטב את מעבידה בבית-החור (המשך בעמוד 12)

הצלחות המנוכרות

קובע דממונד לסלי, טיים קרבי, סופר ומדען, ששיתף בחיבור ספרו את התוכן גורג, אדמסקי, שהצלחה להפגיש אישית פעמיים עם אנשי חלל, במדבר בקליפורניה. בספר גדוש העובדות והמסמכים מוכיח לסלי לא רק שהצלחות כבר נחתו, אלא גם שהופיעו, כמעט ללא הפסקה, בשמונה מאות השנים האחרונות, ואפילו הוזכרו בדי-ח פרעה מצרי מלפני שבעת אלפים שנה. לסלי מבהיר את התעלומה הגדולה ביותר של המאה העשרים והוא מזהה את הגופים הזוהרים בשמים המטרודים את מנוחתם של תושבי תכל זה שבע שנים. בספר הצלחות המעופפות נחתו משיב לסלי על השאלות שנשאלו בקיץ שעבר גם בישראל, כשהופיעו הצלחות הראשונות מעל לחיפה והדרום — מניין הן באות, הצלחות המעופפות? ומוי הוא המשגר אותן? ומעל לכל, כפי שמגלה הפרק הבא, הזקוח מתוך הצלחות המעופפות נחתו כיצד הן מתנועעות, הצלחות המעופפות? מסביר לסלי את אחת הדעות המהפכניות המופיעות בספר, הצלחות המעופפות נחתו, אשר שרות הספרים של העולם הזה מגיש לקוראיו במחיר מוזל. (ראה את ההודעה בעמוד 14).

הסיגאר המעופף: ספינת חלל זו הופיעה מעל לשמי קליפורניה בראשון למאי 1952, בשעה 7:58 בבוקר. היא היתה בעל צבע כסוף מבריק, ודמתה לחלוטין לספינת החלל שרחפה מעל אותו מקום, כעבור ששה חודשים נוספים. היא צולמה בעזרת מצלמה טלסקופית שכוננה לכיפת הר במרחק חמשים קילומטרים, מעליה רחפה שעה קלה, כשהיא מתגלית לעיני עשרות צופים נדהמים שהתכוננו בסיגאר בסקרנות, בלי שידעו את טיבו האמיתי.

הצלחות המעופפות, לפי דבריהם של כל מיני "מומחים":

- "נקודות אבק קטנות הנמצאות לפני העיניים, ונראות כחפצים רחוקים גדולים" — טוען ראש-להק אחד.
- "היסטריה המונית" — אומר פסיכיאטר אמריקאי.
- "אשליה קיבוצית יותר מאשר היסטריה המונית" — אומר המכון האוסטרלי לפסיכולוגיה שימושית, בנסותו לרכך את המהלומה; נראה שאשליה קיבוצית גרועה פחות מהיסטריה המונית.
- "נקודות לפני העיניים".
- "כדוריות דם אדומות בתוך העיניים".
- "קורי עכביש מגביהי עוף".
- "מטאורים מגביהי עוף".
- "אורות של מכונות רחוקות".
- "נוגה".
- "מזל פרסאוס".
- "כדורים פורחים".
- "אייר יוני".
- "שכבות אויר קר ואויר חם הגורמות להשתברות בגבהים מסוימים".
- "סתם אויר חם".
- "סתם שטויות" אומר ד"ר מנצל, מאוניברסיטת הארווארד, בראיון עם ספרו של כתבי-עת אמריקאי.
- "ענייני מין" — אומרים פסיכיאטרים מתקדמים אחדים, הבקאים בענייני טראומות התשוקה.

אפשר היה לחזות מראש שבמוקדם או במאוחר יעורב בדיון זה המין ולבסוף, בשורה מרוסיה — הצלחות אינן אלא תוצאת פטיכיה של חירות מלחמה ותו לא. נאום הפרופסור קוקארקין ממוסקבה — ודאי משום שסטאלין לא הצליח להמציאן.

מסתבר שהצלחות המעופפות הן כל דבר שבעולם, חוץ מצלחות מעופפות נבוכים, מבולבלים ובלתי משוכנעים, אנו פונים לחשיגטון הבירה. ודאי שם, ב"בירת המומחים" בהא הידועה, נמצא מומחה היווע מה פשר הדבר.

אנו נתקלים בטונות על טונות של נייר. מצבה ענקית ויקרה הידועה בשם "מבצע הצלחת", שבו הותחל לפני שנים מספר כדי לגלות את התשובה השלמה והסופית. "מבצע הצלחת" נסתיים בלא-כלום, או הושם כמגירה, או שולח בחרפה למרתפי הפאנטאגון על שלא הביא את התשובות הרצויות. במקומו הותחל ב"מבצע קריצה" (האם ניתן לו שם קולע זה עלידי איש בעל הומור?).

נגד חוק המשיכה. רחיפה באויר

בשנת 1951 הופיעו מספר תצלומים מעניינים ביותר בשבועון אילוסטריטד, בהם נראו שולחנות, כסאות ורהיטים אחרים מעופפים ומקפצים באויר של חדר

צלחת מעל לניו-יורק: ב'28 יולי 1952, אחת עשרה דקות אחר חצות נילה ג'ורג' קוננר מאור תפוז ועגול מרחף, ללא-ניע, מעל לניו-יורק, הצליח לצלמו ולהוכיח על ידי זה את צורתה העגולה של הצלחת.

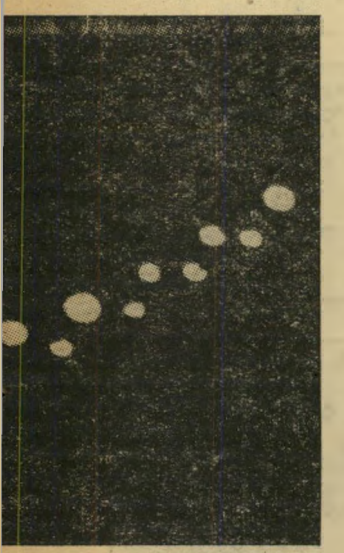
מאר היטב, בסכנם את הנמצאים בחו כדי להינצל מפגיעתה של כורסה מרחנו הרבה תופעות כאלו נרשמו לזיכרון. ז אינה נראית לי סיבה להכחיש את מה מכל העדויות שלפיהן אירע מפרק לנ המשיכה וריחפו באויר.

בעיקר מדובר כאן בכוח-המשיכה ש שעל כל העולה למעלה לרדת, בדרך כ דיוק, אך לא הפיץ כל אור על מהו שהניוטונים בני ימינו אינם מסוגלים לה שאני יודעים מה מעט על הזרמים המ של כוכבי-הלכת. יכולים אנו להניח הכללים, עד כמה שאנו מסוגלים בכ המצומצמות.

מן המוח האנושי. זרמים

ההסבר הניתן בדרך כלל בניסויי תמיכה הנראית לעין הוא ש-ידי רוח רוחות" אם רצונכם בכך, אולם האם לכוח משיכתה המגנטי של האדמה, הו ומה מפעיל כוחות אחרים אלה? נראה שכוחות אלה מופעלים על-הרצון האנושי

ניסויים בעזרת מכשירים רגישים בלשונות סנסקריט וסנסאר — כי ה המחשבה הנה או שהיא גורמת לאי

טייסת צלחות מעופפות: ביי קארל הארט, את טייסת הצלחות המנו מעל לחוותו. קוטרן המשוער של כל

עוד מרחיקים לכת. נראה שסברו כי ואפילו אין זה הזרם הנפלט מהמוח, הסובבים הוא אדיר עד כדי להרים מכונה גדולה הוא חלש למדי, מאחר ש אחת, אך יודעים אנו את שהוא יכול אנויות הקיטור החוצות אוקינוסים, — כל אלה מופעלים על-ידי אצבע או נניח לרגע שהאימפולסים החלושים ה לתיאום אורך הגלים) עם כוחות גדוליים שליטה מעודנת של הרוח בחומר. והתפוצצויות אטומיות, אלא שליטה מן

אבני תאה המרכיז של הפירמידה, אחת ואשר הובאו ממרחק מאות מילין

חדש צורתו

שרילגו הנה והנה מהר ככל שיכלו, אין כל ספק שהתמונות היו מהימנות. בדה שמעודי לא ראיתי בעני הצגה כזו, וזה, כן לא מן החכמה יהיה להתעלם שעצמים חיים ומתים הפרו את חוק

יו אנו יודעים מעט מועיר, פרט לעובדה לבסוף למטה. ניוטון ניסה זאת ביתר של כוח מגנטי זה של הארמה, כשם אור על תופעת המגנטיות כולה. מאחר יים, הן על המלאכותיים, והן על אלה טחון שקיימים תנאים שבהם מופרים לקבוע כללים אלה בעזרת ידיעותינו

סליים

בהם נעים הריסים ככדים באויר ללא הן האמריאית לכך קראו להן "ידי זה הגיוני לומר שכוח שני, המנוגד כאן באורח זמני ?

אותו גורם שעליו ידוע כה מעט —

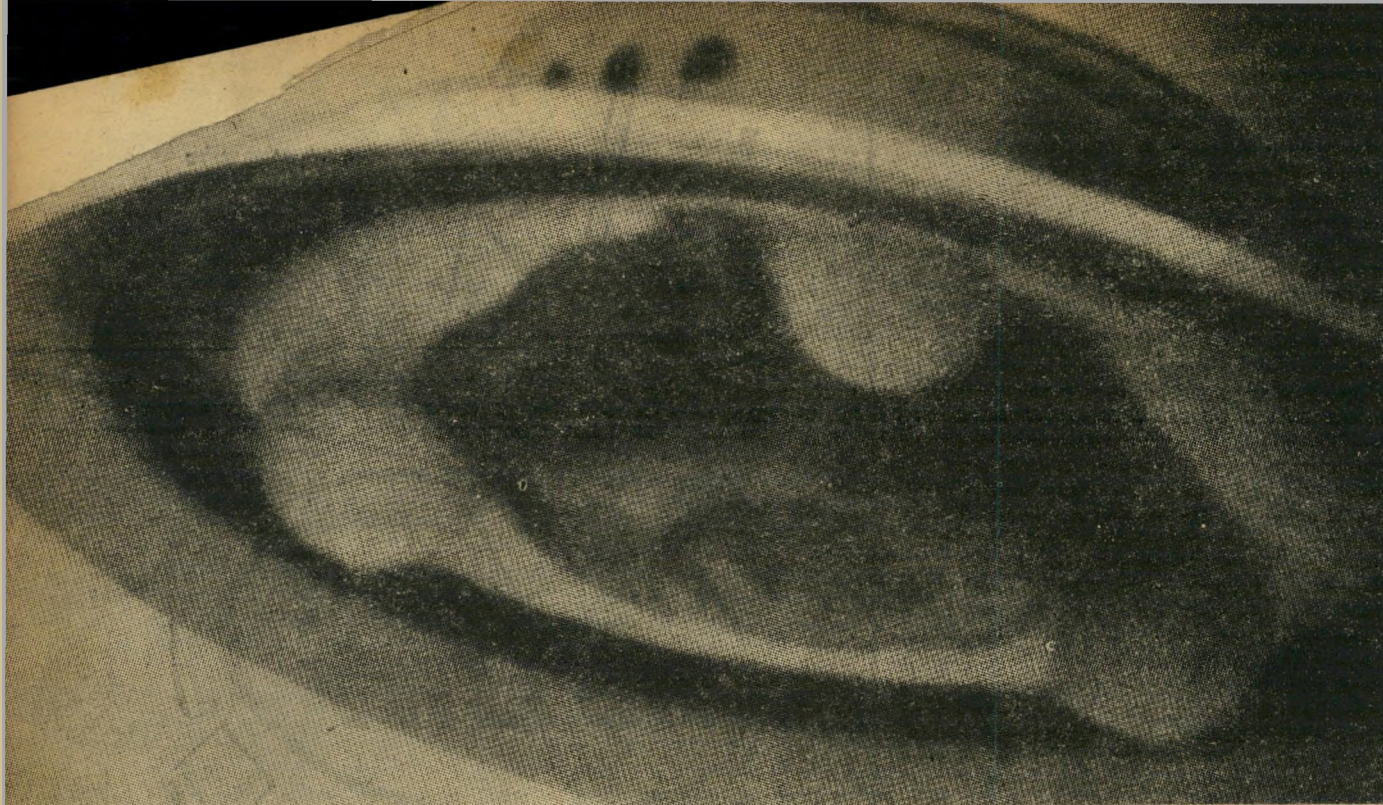
כיוון את שהיה ידוע תמיד לסופרים האנושי פולט זרמים חשמליים, כי אלס חשמלי. אולם הסופרים העתיקים

לאוגוסט 1951 צילם תושב טכסאס, זוט, אחת מדבות שחלפו אותו יום חת מצלחות הטייט : 300 מטרים.

מוח זה הוא אדיר-כוח עד למאוד. הזרם שהמוח מסוגל ליצור בגופים צים עצומים באויר. הכפתור המניע ו אינו עולה על כוח הלחץ של אצבע שות. הגשרים המסתובבים האדירים. ויתיהם המהירות של מגרדי-שחקים קטנה הולצת על כפתור ועיר אחד. גם במוח ניתנים להארמוניזציה (או זרבה — מה תהיה או התוצאה ? — כוח בהמי הדומה למנופי קיטור ת, חזקה ויעילה פי אלף.

ולה, שמשקלן הגיע ל-70 טונות כל שן האבן הענקיים בסטונהנג'ן, האבנים

הצלחת מנוגה : תמונה טלסקופית זאת צולמה בגני פאלומר, ליד מצפה אחד משני מחברי הספר הצלחות המעופפות נחתו, ב-13 לדצמבר 1952 בשעה שהגיעה, לפי ההשערה, מן הכוכב נוגה (וואנוס). מראה את צוה התחת של

הכבירות בחורבות אמריקה הדרומית, השערים המונוליתיים האדירים של טיהואנאקה — משום מה השתמשו הבונים באבני ענק כאלו, שכמעט אין להזיזן מקומן, שעה שאפשר היה ליטול אבנים קטנות יותר ושימושיות לא פחות ? כיצד הותאמו זה לזה גושי-האבן המצוחצחים של הפירמידה הגדולה, שמשקלם מגיע ל-15 טונות, בדיוקנות של סנטימטר בלי מכוונות חדישות ? כיצד אפשר היה אפילו לגשת להתאמתן ?

מוטב שלפי שעה לא נעמיק לחקור בדבר פן יתעורר בנפשנו החשד הנורא כי עומדים אנו בפני גזע שתרבותו היא כאין וכאפס לעומתו. הבה נניח לפירמידה הגדולה אשר במצרים, שם היא עומדת כבר רבבות שנה, ושם עוד תעמוד רבבות שנים אחרי התפוררותם של כל שרידיהן האחרונים של ניריורק ולונדון, ונחזור שוב לבעית הגופים המפירים את חוק המשיכה.

בכנסיה הקתולית, מייס ללא כנפיים

תרזה, הקדושה מאחילה, מספרת לנו כי תכופות היתה מתרוממת באויר, ואפילו ברגעים בלתי נוחים ביותר. פעם אירע הדבר בשעת ביקורה של אם בית-המנזר השכן, ששמעה כיצד גוערת תרזה הקדושה, שריחפה אותה שעה באויר סמוך לחקרה, ונופת באלהים בלשון חריפה על שהוא מהתל בה ועושה אותה לצחוק. למעשה לא הגון היה מצדה להאשים את בוראה על תופעה שנוצרה לרגל הכוח הבלתי-מכוון של שכלה האדיר. בדרך מקרה הפעיל מוחה את "אורך הגל" המתניע כוחות המנוגדים למגנטיות של כדור הארץ, והתוצאה, בהתאם להגיון המופלא לפיו בנוי הקוסמוס האדיר, היתה שנישאה כלפי מעלה עד שהתקרה עצרה בעדה מלהמריא הלאה. מקרה זה של תרזה הקדושה ידוע קצת יותר ממקרים אחרים מאותו סוג, שרבים מהם נרשמו לזיכרון. ייתכן שהמקרה המעניין ביותר הוא זה של יוסף הקדוש מקופרטינו — נזיר איטלקי מהמאה ה-17 — שלא זו בלבד שהתרומם באויר לרצונו, אלא שלעיתים גם נשא עמו נוסעים ומטען. במקרה אחד נראה כיצד מרים הנזיר צלב עץ כבד, שעשרה פועלים טרחו בו לשוא, וטס עמו מרחק פסיעות מספר אל המקום שנקבע להקמתו. ספר תולדות קדושי הכנסיה הקתולית הריהו אחד הפרקים המעניינים בתולדות הטיס ללא כנפיים, מאחר שהוא מונה כמאתיים קדושים שהיו מסוגלים לנקוט אמצעי-תנועה מופלא זה.

הפרופסור ו. י. קאוורד פירסם את תוצאותיהם של 67 ניסויים בתעופה מסוג זה (לויסאציה), שנערכו בתנאי מעבדה חמורים ביותר, ובהם התרוממו שולחנות, כיסאות, ארונות-ספרים ובני-אדם והונעו בחדר בדמימה גמורה. מר ליאון אייואקס צילם מספר תמונות טובות בשעת ניסויים שתוארו על-ידי מר הארי אדוארדס, ניסויים שבהם התרוממו רהיטים באויר.

להתנעת ספינת חלל. מיחושי ראש

אך מהו הצד השווה בין תרזה הקדושה ובין הצלחות המעופפות ? תרזה הקדושה והרהיטים נעו בדממה, בלי כל סימן של כוח נראה או נשמע. האם יש להסיק מכאן שלדעתי נעות הצלחות המעופפות בדממה בחלל מפני כוח רצונם של מציאיהן ובוגיהן ? אין זה הפתרון ההכרחי, אך לדעתי ייתכן הדבר, גם ייתכן. איני אומר שהדבר הוא ודאי משום שתעופה עצמית מרצון היא פעולה קשה ביותר, לדברי אלה שהצליחו בה. הכוח הרוחני הנדרש להתנעת ספינת חלל מעל לשדה הניסויים בוייט-סנדרס במהירות של 18,000 מילין בשעה יגרום מיחושי ראש ליצור הגדול ביותר. ובכל זאת אני טוען שהדבר אפשרי הוא.

בין חרטומי מצרים רווחה מסורת כי סימני של הכוהן האמיתי הוא יכלתו להתעופף באויר כליאימת שעולה הדבר על דעתו. רק על ידי הישג זה הכירו בו כבמלומד אמיתי, הבקי בחכמה העתיקה.

באמריקה הדרומית מתהלכות אגדות זהות עם ה"ל במידה מדהימה ; אין אלה אגדות שנוצרו בקרב הילידים של היום, אלא הגיעו אליהם מגזעים קדמונים וגדולים יותר, שנעלמו בהניהם אחריהם אותן מצבות נהדרות, מבלי שיסבירו ויתרצו. אגדות עתיקות אלה מספרות :

"בימים מקדם יכלו הכל לטוס... הכל היה קל ביותר, ואפשר היה להניע אבנים גדולות..."

"בימים מקדם יכלו אנשים לטוס על-ידי שירת שיר והקשה בקערה" האין סיפורים אלה מכילים רמז ליכולת תעופה עצמית ? האין הם מרמזים

הכוכבים פאלומר בקאליפורניה, על-ידי התוכן-החובב ג'ורג' אדמסקי, 9:10 לפני הצהריים. התמונה צולמה בשעת עליית הצלחת המעופפת, ספינת החלל שעברה במהירות עצומה מעל מערב ארצות-הברית.

על גזע נשכת שהשתלט על כוח המשיכה ? ומה בדבר הטיס באמצעות "שיר והקשה" ?

אצל אבות אבותינו. כולנו חולי רוח

צליל בגובה מסויים יכול לבקוע ראי. האם מחוץ לגדר האפשר שעל-ידי הכרה מלאה של טבע הקול, בכל שבע צורותיו, היינו יכולים להשיג הארמוניה בינו ובין הכוחות החשמליים-מגנטיים היוצרים את התעופה העצמית ? הלא כבר הצלחנו לקבוע "הארמוניה" בינו ובין גלי הרדיו, ולשדרו במהירות האור, ולא במהירותו המגושמת של מטוס סילון. אבות אבותינו הלא היו כולאים אותנו בבתי-חולים לחולי רוח אילו אך רמזנו על אפשרות כזו. מדוע לא נוכל, אם כן, לרתום את הקול לצרכינו, או להפכו לכיחות "נעלמים" אחרים ?

צלם מול צלחת : אחד מהטלסקופים בהם השתמש ג'ורג' אדמסקי לצילום הצלחות. את צילומיו ביצע מעל לעדשת הטלסקופ, בעלת הקוטר של חמשה-עשר סנטימטרים כשהמצלמה מותקנת במקום עדשת העין.

להשיג להם פריגידורים. הא משך בכת פיו — והתפטר.

אלכסנדר לא נשאר ללא עבודה. במהרה נפתח ברחוב המלכים החיפאי משרד חדש: חברת קואורדינטורס. אלכסנדר השקיע בי חברת את נסיונו הרב, ושותפו השקיע כמה אלפי לירות. אולם ברגע בו רכש השותף את נסיונו המר ואלכסנדר את הכסף, נפרדו דרכי השניים. מהנדס החשמל לשעבר נשי אר מנהלה היחיד של החברה המיוחדת ב- מינה, אשר היתה מוכנה להכניח הכל, לקבל כל סכום-כסף, לא קיימה דב.

במהרה נמאסו על אשתו השנייה של אלכסנדר בעליהחוב של בעלה, אשר הטי ריזון יומם ולילה. היא דרשה גט. אלכסנדר לא התנגד, העמיד רק תנאי אחד: הדירה תעבור לרשותו. הדירה המפורזת נמסרה לו. הוא חתם על זגס — ונשא נערה אחרת.

מרן ישראלי-איבור נשים וחובות

מדי-סרן. כאשר הלכה חגורת-החנק של בעליהחוב והתהדקה, הבין אלכסנדר כי סיום המשחק הגדול קרוב. כמה מבני-ליהחוב האשימוהו בהוצאת כספים בטענות שוא. הוא הופיע בבית-המשפט ללא עורך דין, דצליח לזכות באחדים מן המשפטים. אחר נעלם מן האופק.

כאשר שב אלכסנדר והופיע היה לבוש מדי סרן. הוא היה משוכנע כי מדיו ישמ' שו תריס מצויין נגד בעליהחוב. יתר על כן הם פתחו למנוי שטח-פעולה חדש: כלי-רכב צבאיים. הוא התחיל להציע לירי-דין, אורחים וחיללים, מכוניות צבאיות, קני כל מהם מפרעות שמנות.

תוכנית נסיגה. אחר בא השלב האחרון: הנסיגה מן המערכה. אלכסנדר הר-גיש כי רבים מן המכרים חושדים בו, החי-ליט להסתלק בעוד מועד. הוא חשב בדבר, עיבד תוכנית מפורטת.

את המקום המרכזי בתוכנית הנסיגה תפ-סה נערה נוצרית שעבדה בשטיפת רצפות בקונסוליה הספרדית בירושלים. אלכסנדר התיר עם הנערה, דציע לה נישואין. היא הסכימה בתנאי אחד: עליו להתנצר ולש-נות את שמו. זה היה בדיוק הדבר הררוש לו: אלכסנדר יש-אל היהודי עבר מן העולם, ובמקומו הופיע אלכסנדר איבור, קתולי אדוק, שקיבל המלצה מיוחדת לקריית-ה-התיאטרון.

המלצה פתחה בפניו אלכסנדר את כל הדלתות. הדרכון שלו הוחתם. אורותיו של מטיס אל-על התמוגג עם אור הכוכבים. רק צו של שופט היה יכול לעצור את המ-טיס, להביא את הכותה לכלא. אבל כל הי-שופטים היו שקועים בשתי-ישרים, וכאשר התעוררו כבר היה מאוחר מדי: אלכסנדר הגדול יצא לכבוש ארצות חדשות.

הארץ

השתתף במפקד הפוליס הדתיים ב- הסתדרות (דבר). מרכיבי גולדברג, ראשון לציון. המפקד אינו מכוון לאבטחיים של מפא"י ול'ישואים המפ"מיים. מגלה-השרים שוכלל במדה רבה על-ידי משטרת לוס-אנג'לס (מעריב). משה פלך, צה"ל. השר אין לו רגליים.

(המשך מעמוד 9)

לים הממשלתי דיפואי, שעה שהוא אמר לה, לפני שבועיים, "אין יותר עבודה!" ו- לקח ממנה את כלי-עבדתה: הדלי וסמ-ט.

היא הבינה גם שלמחרת היום לא יהיה לה מה לאכול ולא יהיה לה גם במה להאי-כיל את בעל, מוכתה-השחפת. על כן החלי-טה פייגה לא להבין דבר: היא הוסיפה ל-בוא לבית-החולים, מדי יום ביומו, לשטוף את החדרים, לטאטא אותם. המנהל גער בה, ניסה לסלק אותה מן המקום. לשוא.

לבסוף נקט מנהל בית-החולים באמצעי החריף ביותר: הוא הזמין את המשטרה — וכעבור ימים מספר כבר הובאה פייגה בפני שופט-השלום, חיים ברנרל כנאשמת בהפ-עת-הסדר הציבורי. השופט דיבר אליה אדיש, אולם הפעם היה המצב ברור לה פחות מתמיד: היא לא הבינה במה הפריעה את הסדר הציבורי. היא רצתה רק לעבוד — ולאכול.

השופט הבין את המצב לאמיתו, פקד ל-שחרר את פייגה בערבות עצמית. אולם היא סיבה: מוטב היה לה לשבת בבית-הסוהר ברמלה, לקבל אוכל, אם לא עבודה. כעבור דקות מספר כבר זסיע הטנדר הירוק של שירות בתי-הסוהר את פייגה לרמלה. בחצר בית-המשפט התלאיביכי נש-אר גבר צנום ונמוך-קומה: משה קפנוביץ. הוא התפלל מדוע לקחו ממנו השוטרים את אשתו. הוא לא הבין דבר.

פשעים

אלכסנדר הגדול

שני גברים ניצבו בשדה-התעופה כלור, שלחו את מביטיהם המאוכזבים לעבר אר-רותיו של מטוס מתרחק: הם לא הספיקו למנוע בעד אלכסנדר ישראל מלעזוב את מדינת ישראל. הוא נשאר חייב להם אלף לירות ישראליות.

השניים לא היו היחידים שאוכזבו על-ידי נסיעתו של אלכסנדר: הוא השאיר בחיפה אשה בהריון ובעלי-חוב רבים. בירור-שלים נשא ה נערה נוצרית, אשר קיבלה ממנו הבטחת-נישואין בהדרי-הכרמל נשארה דירה אשר קיבל אלכסנדר מאשתו הראשונה גה והצליח למכור לשני אנשים בעת ובעונה אחת. ברחבי הארץ נשאר מספר רב של קרובים וידידים, אשר נתנו לאלכסנדר סכום-מייכסף גדולים המורת הבטחותיו להשיג להם מקורים, עץ, או ברזל. באחד המח-נות הצבאיים נשארו מיטה ריקה ומדים של סרן.

שנאה המלחמות. כאשר הגיע אלכסנ-דר לישראל בשנת 1945, ראה לפניו ארץ סוציאליסטית ההולכת ונבנית. אולם הוא החליט כי הוא יוכל להשתכר כסף רב ב-טרם תיבנה הארץ לחלוטין. הוא אהב את חיי הפאר. הוא התרגל בהם עוד בהיותו בסופיה, מקום שם עבד כמהנדס-חשמל.

אלכסנדר לא היה ציוני. הוא ניתק את עצמו מעל חיי הפאר ועלה לארץ מסיבה משוטה ביותר: הוא לא אהב מלחמת, לא השתוק כלל להרוץ את הכובשים הגרמ-ניים בעזרת כידונים סובייטיים. כאשר ניסו הבלגרים לגייסו לצבא, שידח קולונל בולג-רי, וברח על-ידיו אל מעבר לגבול התורכי, פנה ישר למשרדי הגיוונט בקיסטא.

חלום האמהות. ניסף על אהבתו את הפאר אהב אלכסנדר גם נשים. הוא היה גבר גבה-קומה ויפה-תואר, וכמעט כל אם שראתה את הליכותיו המיליוניריות היתה חלמת להשיא לו את בתה. נשואיו הרא-שונים בישראל היו קצרים וסוערים: הוא התגרש מאשתו תוך שבועיים, לאחר שקי-בל ממנה 3000 ל"י.

זמן קצר לאחר מכן פגש אלכסנדר ב-אשתו השנייה — גם הפעם באמצעות האם. הוא השתכן בדירה נהדרת בהדרי-הכרמל, עבד משר שנים מספר כמהנדס בסניף ה-יפואי של חברת-החשמל.

בפרוץ מלחמת-העצמאות לא שינה אלכסנ-דר את יחסו למלחמה: הוא הצליח תמיד להשיג מקורים בעורף, נגד מחיל-ההנדסה להילחים ומורה. קשר קשרים, אשר היו עתידים להציל לו בימיהם.

אופקים נרחבים. לא רבים היו אור-חי יש-אל ששמחו על שביתת-ההגשק כשם ששמח עליה אלכסנדר. עתה נפתחו בפניו אופקים נרחבים. הוא תור לעבודתו בחב-רת-החשמל, אך נתבקש לתפטר כעבור זמן קצר: מעבידיו גילו כי הוא הוציא מפקידים שונים סכומי כסף בהבטחות שוא

סל-אריאלי

Advertisement for 'Atzot LeChinucha' (Today's Education) featuring a large illustration of a box labeled 'אבג' (ABC) and various school supplies like a ruler, pencil, and notebook. The text 'אתנות לחנוכה' is prominently displayed.

תל-אביב • ירושלים • חיפה

ציגריה מעופפת

מה ההתרגשות? זו היא הסיגריה "אכספורט" של אחים בזרנו!

היילמאר (פינקל) והרוויג (מל) באווז הפרא
אבות מטופקת, אהבה אמיתית

תיאטרון

הבימה דלקת ושגה יושר

גרנור ורלא אינו רק תמיד ה"צ" במסביבים ליד השולחן אלא הוא גם סובל בצורה חריגה מהדלקת ה"יושר". דבר המחייב אותו להימנע כל אשליה וכל שקר, ויהיו אלה גם תנאי חייו לאושרה של משפחת חבר נעוריו. וכך קרה באוּז הפרא שכאשר גרנור (יש ראל בקר), בן התעשיין העשיר, שנשט ביתו אחר מות אמו, חוזר הביתה כעביר 17 שנה הוא מחליט לגלות להיילמאר אקדל (שמעון פינקל) את האמת על אשתו גינה (אינה גוביני סקה) ועברה.

האמת: גינה שהיתה סוכנת ביתו של וור לא הזקן (שמאל רודנסקי), היתה גם פלגוש, נישאה להיילמאר, ייססה לו, את בתה הרוויג (עדה סל), שהיא קרוב לחדאי בתו של ורלא. הסוכלת כמוהו ממחלת-עיניים תורשתית.

התוצאה: אם כי היילמאר מחליט כי יש בעולם הזה כמה דברים שגבר חייב להתרגל אליהם, והוא לא יתרגל אליהם, אין הוא יכול להחליץ ממה שגרנור מכנה "בצה של גינת דעת", שוקע בה, בדיוק כמו אותו אחר-סרא (שנתן את שמו למחזה) שנפגע בי קצות נפשו, נמל המימה ונשלה כדי לסיים את ימיו בעליית הגג של אבי-היילמאר, אך דל הזקן (יהושע ברטנוב) לשעבר צייד עזי נשט (שהרג תשעה דובים) שנושבר אחר ישיבה בבית-הסוהר כשחף לתרמית מסחרית של ורלא הזקן.

המפה אמת לשנתיים. הקרבן האמיתי היא הרוויג הקטנה, היורה בעצמה, שעה שהיא מנסה לירות באוּז הפרא. האהוב עליה, מאד, כדי להוכיח לאביה המסופק היילמאר, עד כמה היא אהבת אותו ועד כמה רוצה היא כי לא יטוש אותה ואת אמה.

כאשר כתב הנריק איבסן הנורבגי, לפני שבנים שנה בדיוק, את אוּז הפרא היתה ב"אמצע כתיבת מחזותיו החברתיים, אולם ה"ז" ציאה לכמה בקצב של אחד לשנתיים. למרות ישיבתו העניינית-הישירה, לא באותם ימים — מהפכנית, לערכי אוּז, לא הסתפק בהטפה נגד צביעות חברתית, רצה להוכיח בקומי דיה השטנית (כפי שקרא לה סנדו מלמקי ז'יסט, הבמאי-האורח השבדי של הבימה של זכתה כחבר אוּז הפרא, עקרון נוסף: טוב הכלב החי (היועד כי אשתו בנדה בו ובתו, ייתכן, ואינה בתו) מן האריה המת, או כי סמלי איבסן — טוב אוּז הפרא הפפוע והי בסל בעליית גג מאשר האוּז הצולל תהרי מה.

דורה'ים

צחוק, צבעים, מוסיקה

הידיעה על דמהפכה ועל השתלטות התורכים הצעירים שטפה כסערה על פני אוּז למזרח-ההרמון הנרחבים של יוסוף באשה באיסטנבול. נערות שהורות שיער, בלונדיות, ג'ינגיות, גבוהות, נמוכות, צנומות ותפוחות טלטלו את שמלותיהן הצבעוניות, יצאו במחול פרוץ, הריעו לכבוד החירות. רק יאנאפה נשאר אדיש: הוא היה סריס, ורק מהפכה שבעולם לא היתה מסוגלת ל"שנות את מצבו.

מאורעות ס ערים אלה של מהפכת התורכים הצעירים, שהתחוללה בשנת 1908, שימשו רוקע לאופרטה בשם "שלוש המערכות של ורלא פול שושנת איסטנבול", אשר נבחרה על-ידי ג'ורג' וואל כהצגה הרביעית בתוכנית תיאטרוננו, דורה'ים.

שלוש ההצגות הראשונות, של התיאטרון, שהוקם לפני שנה, הוכיחו לחואל כי ה"קהל הישראלי אינו שונה משאר הצופים ברחבי-העולם. הישראליים דרשו שכל אוּז פרטה נתן להם צבעים, מוסיקה וצחוק — וואל נתן להם כל זאת. בעיקר צבעים. "מבטא משנינו". ההבדל היתה הסיבה הראשונה והעיקרית להצגת שושנת איסטנבול בארץ. סיבה שנייה: האופרטה לא הוצגה על כמה ישראלית עד כה.

לקח שלוש ההצגות הראשונות נראה כי ברור בהצגות הרביעית של וואל. הוא ניב כי הן בתפאורות הנחרדות והרבגוניות הן בתלבושות הרקדנים ובתיאום-הפעולה המציין של דשחקנים. ניכר היה מיד כי ההכנות להצגת-הבכורה נמשכו יותר מחודש.

רק על דבר אחד לא הצליח וואל להתי: גבר: המבטא העברי של אחרים משחק ניי נשאר גרוע כקודם. אמרה אחת נמצא: ה"תיאטרון מאחורי המלעים: לחבימה יש מבטא שלה. לנו יש מבטא שלנו."

לינה: מכתבת שימח אותי מאד, אילם בגלל סיבות שונות לא יכ לחי לפרסמו, חביבתי. על כל פנים, אני שמחה שהתאוששת, והינך מא שיה עתה.

לידות ברבר

מאת: (387/896) אוּז אמנות, מוסיקה ואמנות. מננו על כלי כלשהו (שכח לפרט). היה רוצה לבלות את זמנו הפנוי בכתיבת מכתבים לנערה בת 19 — 18. לידה-האמרי, דוקא ותו הורמנות גם ללידות חזק (!) שלא תהיה נבחרה ביותר אולם חנינת. רי מוצאת ענין בנושאים המעסיקים אותו. כן הוא בן 23. ובלונדי.

לסולנים בחו"ל ברבר

מאת: (388/896) מסתרת נעי רה משכילה לרבייה ובעלת חושי-הומור. ה"המבטא כנראה ברצונה להתכתב אך ורק עם סטודנט ישראלי הלומד בחו"ל-לארץ. כדי להחליף רשמים, אומרת היא.

משונה בשבילי

צ'יר בן 22 (389/896) רוצה להתכתב אך ורק עם בחורה משונה. כי גם הוא כזה. ואני אינני מבנה, אולי את?

מבצע "כיתה"

מכתבת של (390/896) הינע אלי עוד לפני שהניחה למערכת רשימתו של עמוס קינן, כיצד תיטל באירופה? לכן אל יתי שלל ידורי הנוני כאילו טיול באירופה באמצעים מינימליים, הוא המצאתו ה"פרטית.

וכן: נערה בת 20 זו. העושה כי מכתבת רושם מצוין של אחת מכותבת הנוער בעלות הרם, שכובע הנורב אינם מוצג מוויאני לנכב — הביאה לפני את תכניתה, הבאה, שתענין ודאי חלק ניכר מאלה היכולים לקרוא לעצמם בחורים בעלי-דם.

המטרה: מבצע "כיתה" באירופה 1953. מטרה משנית: הנאה מכסימלית ו"חוויה בלתי נשפחה. האמצעים: מינימליים! ו"א רוב הדרך במרמזים.

לשם ביצוע תוכנית זו דרוש לה בן ליוה שיזעה נבנה. מענין חברתי ומשי כלי, ואני יודיה כרדום של 26 — 22.

משוחרר מתסביכים

לא פחות מענין מן המכתב הקודם, היה זה של הסטודנט (391/896) האומר כי הוא חסיד האסכולה להתכתבות לשם התכתבות ומשום כך: (א) הוא מושרר מהתסביך המצריך שימוש במשפט "פניתי אליך למרות שי זניני נהנן לעשות זאת.... (ב) איננו נוהג בשנייה "אומרים עלי שאני...."

(ג) לא חשוב לו מראה החיצוני של הנערה העתידה להיות שותפתו למכתבים, כשם שהשוכה לו אישיהוה: היינו רשוחות ורעיונותיה. על כל מבטא הוא להתכתב עם נערה אצילת-נפש, רצינית, עדינת-דנשות וללא דמיון הרפתקני, לפחות לא עד כדי לי-שכבו כאביר לבה הרוכב על סוס (ואפי נוע) שיבוא לנאלה משעמומה. הוא כי דיוק הטיפוס הפוך. הוא מוסיף כי הוא מעדיף בתמיש, מתכוונן לבלות את שנותיו הבאות באוניברסיטה בלימוד ספרות. על הנערה שתמצא ותוכל לכתוב אליו, להיות בת 17 — 16.

אל תגיד בנת...

ידעה: — אשה מבוגרת לא נעשית לכך צורך לספר לחברת מה שאת יודעת על בעלה. יתכן שתגלה בעצמה.

היתה צעירה בכנרת...

ידעה: — התאהבת בוד אחר שנסמלת לרועותיו שעה שהברך דחה אותך מתוך סירה בכנרת. מה לעשות? פרסומת. בטכניקלוגי. על נכי אנם כחול יותר מן הדי בטל מלבן מפרש בודר באוסק. מרחוק ההיחס זאת. עולה מן המים ברועותיו של דו. מבלי שקחוצו שיער אחת תוז ממוקמה. הודות לכרילונטינה. שוקה. חבי בתו אני זקנה מדי בשביל לבלוע סיפורים כאלה. אני מאחלת לך הצלחה אצל אחרים.

ודאי שכה, ודאי שכה

נדעון: — הורים לבנים מתכננים נוטים לשכוח כי גם הם אהבו פעם. אם להאי מין לדבריהם, היו אהבו פעם אחת ויחידה. רק את בני-יונים. לא לפני כן (אף אחרי דואי שאין מה לרבר). הווינך כועסים עליך ואומרים לך כי אתה צעיר מדי כדי להתהלך עם נערות. אני אינני מוצאת כל רע בכך. לדעתי נילך הוא היסח ב"לפים, ואם אתה מתראה עם יוזח גם אחרי שעות הלימודים, אין בכך כל רע. שאל את אבדך אם היה הולך ישר מבית הספר הביתה. אבל אל תחצנה. נדעון. אפשר לסדר הכל כטאטט.

כל הפונה לרותי בכל פניה שהיא, חייב לצרף תו זה.

אנשים

הווי

אורי'ידע

כתליאביב, קיבל עסקן ספורט ישראלי מכתב מייגוסלביה, בו מוסרים עסקני ספורט יוגוסלביים כי נודע לם על תחזיות ה"עולאידע, שייערכו בקרוב בישראל, שוא לים איזה נבחרות עליהם לשלוח לתחרויות אלו.

על הגובה

בסטוקהולם, שוודיה, הציג גאסטון ארנסט את עצמו כנציג מסחרי של ממשלת צרפת, ניסה למכור לחברת גרוטאות ברזל את מגדל אייסל הפריסאי, קיבל מפרעה של חצי מיליון כתרם שודים, נעצר על-ידי ה"מטרה בטרם הספיק להסתלק עם הכסף, הסביר בבית-המשפט: "רציתי רק לגמול חסד לצרפתים. מגדל-אייסל הגבוה מכער את הנוף של פאריס!"

הממד השל שי

כתליאביב, בקולנוע מוגרבי, בעת הצגת הסרט המבול בא, הרגיזו פתאום חלק מן היושבים באולם בזרמיים שניתכו על ראשם, הזעיקו את הסדרנים, גילו כי עובדי הקולנוע שחכו לסגור לבמרי את הגאיפשו לגשם השוטף, שירד אותה שעה, לחזור לאולם.

הכורה בוד לאחרים

בעוספיה, בעת חנוכת בית-הכרמית הצבי אי של ח"ל-המעיטום, התאמצו שלמיי-הצטר נוח לתפס עמדות אסטרטגיות, דחפו זה את זה עד כדי כך שאחד מהם נפל לתוך קבר שותו.

האצילות מחייבת

כתליאביב, בתחנה המרכזית, התנגד זאב בתל שומרי התחנה, שניסו לסלקו מתוך אוטובוס של אגו, בו רצה ללון, טען בכעס: "ההורים שלי היו אנשים נכבדים והגונים. אינני רוצה לישון במנהרה, יחד עם כל הקבצנים!"

סיכון מקצועי

בסאן-טראנסיסקי, ארצות-הברית, ניגש גיר הן אוה"יר, המפקח על המחלקה למלחמה בזנות, אל צעירה חשודה, הסכים ללכת איתה לבית-מלון סמוך, תמורת סכום-כסף מסוים, לא עצר אותה לאחר מעשה, נסע איתה לרנו, ושא אותה לאשה.

תומוסואלים

בכירות, לכנון, הוצאו שנים מפעילי המפלגה הסוציאליסטית-פרוגרסיבית מעיריית רות המפלגה, לאחר שנאשמו בשורת מעשים מגונים בנוסחם של נערים.

אש צולבת

בחופה, הסיני נהגה-מינית אברהם יפה שמונה ניסעים, נעצר על-ידי שירות-ניושה נקנס בחמש לירות, נצטוה להוריד את הנוסע העוורף, הוריד אותו ליד ה"צטלבות ה"סמוכה, נקנס בחמש לירות על חנייה במ"קום אסור.

למעלה ממאה אלף ל"י.

ספורט

כדורגל

השכל והכסף

חובבי הכדורגל בישראל עקבו במתיחות אחרי עשרות עסקני ענף הכדורגל, שנאספו בשבוע שעבר באולם אורה התל-אביבי, כדי לבחור בהנהלה חדשה להתאחדות הכדורגל. בעקבות הסכסוכים האחרונים, שמר צו עקב נסיעת נבחרת מכבי לאנגליה (העו' למ הזה 892), היה ברור לכל כי הבחירות לא יעברו בשקט.

הסערה התחוללה עוד בראשית האסיפה, כאשר קם נציג מכבי, עוב את האולם באופן הפגנה. אולם לאחר מכן עבר הכל בשקט יחסי ובמהירות מפתיעה: ההנהלה החדשה, שנבחרה בו במקום, כללה 11 נציגים של הפועל, 3 נציגים של בית"ר ו-7 נציג אחד של שמשון.

השקט היחסי ששרר באסיפה הפג את רושם עזיבתו ההפגנתית של נציג מכבי, עורר את האגודה לפעולות נוספות: מיד לאחר האסיפה הודיע נציג מכבי כי אגודתו לא תשתתף במשחקי הליגה שיאורגנו על-ידי ההתאחדות החדשה, תקים ליגה משלה, תחרים גם תחרויות בענפי ספורט אחרים.

ההכרזה הנמרצת העלתה על הפיק בעייה חמורה: מה יהיה גורלם של המשחקים על גביע-שפירא, שהתחילו בשבוע שעבר בהשתתפות מכבי תל-אביב, מכבי יפו, הפועל על תל-אביב ובית"ר תל-אביב? אולם בי מהרה נמוגו כל החששות: מכבי הודיעה שהיא תשתתף במשחקים, כדי לא להפסיד את חלקה ברווחים שהם יכניסו. העיר אחד העסקנים בחיוף: "אכן, מה שלא יעשה השכל, יעשה הכסף".

זריקות הכשלה

"ידין כל השחקנים הגרמנים שהשתתפו בתחרויות על אליפות-העולם בכדורגל? תמה רבבות הצופים שנוכחו במשחק הכדורגל אנגליה-גרמניה, (1:3) שנערך בלונדון (העולם הזה 895) ואכן היתה זו שאלה נכונה: רק שלושה מן הכדורגלנים שכבשו את אליפות העולם השתתפו בנבחרת הגרמנית שהגיד עה לאנגליה.

התשובה על השאלה ניתנה רק השבוע: הכדורגלנים הגרמנים, שקיבלו זריקות גלוי קוזה בעת התחרויות על אליפות העולם, סבלו קשות מזריקות אלו: אחדים מהם חלו בצהבת, כושרם הגופני ירד פלאים. היה זה מחיר כבד למרחק שנסכו הזריקות בשחקנים בשעת התחרויות עצמן.

הגילויים על פשת זריקות בגלוקוזה היכו הדים בקרב חובבי הכדורגל בעולם כולו. עתוני ספורט צרפתיים ובריטיים יצאו למסע מחץ נגד עידוד ספורטאים באמצעים מלאכותיים, הממריצים אותם לזמן קצר, פוגמים את כושרם הגופני לאחר מכן. תוצאת המסע תהיה כנראה רק אחת: איגודי הספורט ה"שונים יאסרו את זריקות העידוד.

במסלול

בדרך לאליפות

• המתאבק הישראלי, רפאל הלפרין, השובה עתה בחצי הכדור המערבי וחותר לקריאת תואר אליפות-העולם בהיאבקות, זכה בימים אלה לשלושה נצחונות נוספים. בתחרות הראשונה, שנערכה בקנדה, גבר הלפרין על המתאבק האינדיאני, קיד פוקס, לאחר מאבק שנמשך 18 דקות ו-20 שניות. בתחרות השנייה ניצח הלפרין את המתאבק האמריקאי דין מארטיץ' (לא קרובו של כוכב-הקולנוע), לאחר שהעיף אותו אל מעבר לחבל-היורה על ראשו של השופט רובינשטיין. בתחרות השלישית גבר מר ישראל על מר אמריקה, ג'ון סטנלי, לאחר קרב קשה, בו היו כוחות היריבים כמעט שקולים. עתה מתאמן הלפרין לקראת ההתמודדות עם אלוף-העולם, לו סו.

• לאחר שישראל הודיעה להצטרף ללימפי על כוונתה להשתתף באולימפיאדת מלבורן, הודיעה מצריים שהיא תימנע מלהופיע בכל מפעל ספורטאי, בו תופיע ישראל. אל דובר החוץ האולימפי הגיב על ההצהרה: "המצרית באמרו כי מצריים עלולה להיענש, היות והתקנון האולימפי אוסר כל אפליות מסעמי גזע, דת ופוליטיקה.

• זריקות הממריצות את פעולת שרירי האדם למשך זמן קצר, במידה בלתי-רגילה.

PALMERS
ה'אילנות והבריאות

עוד צעד קדימה
ביום חמישי, 16.12.1954, בשעה 11 לפנה"צ, אנו חוגגים את חנוכת בית החרושת החדש שלנו בכפר סבא. בשלוב יובל ה-15 לתעשיית נעלי "פלמרס" בישראל.

מפעלנו הצועד בראש תעשיית הנעלים, במיטב הציוד והמומחים, ימשיך לשרת את הצבור הנעלי האיות והבריאות.

עוטים גלובוס
עם. דיו הפלא" DW 2

ללמוד ריקודים סלוניים

אם כן המורה לריקודים סלונים ילמדך:
א. בשיטה מדויקת ומועילה.
ב. לימוד עצמי ע"י הספר של סמ"י.
כדי להשיג את הספר: שלח 1.250 ל"י ע"י הדואר לשדרות קרן קיימת 26, תל-אביב, טלפון 23309 ובדואר החוזר תקבל את הספר.

הגיעו זכונות כתיבה חדשות מקוריות עבריות

CONTINENTAL
למכירה בלירות ישראליות
ההספקה מהמחמן

נא לרשום את המספר החדש של הטלפון שלי 5-0-3-2
בלומפ, ת. א. אלנבי 111

טרקלין לצעיר

הזפיעה הוכרת החדשה (מס' 2 — דצמבר-ינואר) עשירה בחומר ומאלפת.

בין שאר המאמרים:

- הנשק הסודי של רוסיה
- רוברס כהן — אלוף האגרוף העולמי
- מאיך באות הצלחות המעופפות?
- גינגיס חאן — המצביא שלא ידע קרוא וכחוב
- מים כבדים
- המסע אל העבר (מסיפורי החלל הקוסמי)

64 עמודים גדולים.

שרות הספרים של "העולם הזה"

מגיש את הספר

הצלחות המעופפות נחתו

אשר קטעים ממנו מתפרסמים בעמודים 10-11 של גליון זה. שרות הספרים רכש את הזכויות על מהדורה מיוחדת של הספר, אשר תימכר במחיר מוזל לקוראי "העולם הזה", במקומות הבאים בשלוש הערים הגדולות ובכל סוכנויות העתונים בערי השרה ובמושבות.

אגרת

החדש חשי"ד 1954

מתנה נאה לחנוכה

הפרס הגדול 40.000 ל"י
להשיג בכל הבנקים

ירושלים
אחים גיה, בית גויה

חיפה
א. גרעני, רחוב הרצל 61

תל-אביב
טופל רחוב אחדיהעם 24
רוסקוב: רחוב בן-יהודה, עליד בית-העם
טרדלר: ככר דיזנגוף
פלדמן: רחוב שינקין פנת אחדיהעם
תמרי: שוק עליה
קסירר: רחוב סלמה, שכונת שפירא
יפת: רחוב א, שכונת החקיה

בעוד שמחיר הספר נקבע 2.400 ל"י

הוא יימכר לקוראי "העולם הזה" ב-1.500 ל"י, במקומות המכירה הנ"ל, בצירוף תו קניה עבור כל ספר שהקורא רוצה לרכוש. את הספרים אפשר גם להזמין דרך הדואר, אצל דוד טופל, רחוב אחדיהעם 24, תל-אביב. במכתב יש למסור את כתובת המזמין ולצרף סך 1.500 ל"י ותו קניה.

תו קניה של הספר

הצלחות המעופפות נחתו
מהדורה מיוחדת לקוראי "העולם הזה"

ארכיאולוגיה

החוליה החסרה

הרמה החומה-צחיחה של הנגב המרכזי, שימשה זירה לסיווריהם של ארכיאולוגים רבים: לודנס חליי עברו שם על דבשות גמלים ועל אוכפיים סוסים. לאחרונה עבר שם נלסון גליק עם הגיפיים והקומנדוקרים שלו. דומה היה כי החוקרים כבר חשמו את כל אשר היה ניתן לחשוף. אולם אחת התגליות החשובות מכל נגלתה דהקא עליידי חוקר העתיקות הישראלי הצעיר, עמנואל ענתי, באזור בירחמיר, בקרבת גבול-סיני. התגלית: אבנים מכוסות בציורים בדחיים.

ככל התגליות הגדולות היתה גם תגלית זו בלתי-צפויה. היא נעשתה בעת אחד ה"סוירים הגיאוגרפיים של האוניברסיטה ה"עברית לאזור הרהנגב. ענתי, שהצטרף ל"סויר כאורה, מצא כמה אבנים שחורות, מכ"סות ציורים מוזרים, לקח אותן לירושלים.

הציורים היו ברורים עד כדי כך שתחילה חשבו חוקרי-האוניברסיטה כי הם נעשו ב"תקופה מאוחרת. אולם השחאה בין עובי ה"פאטינה של האבנים לבין עובי הפאטינה של אבנים נבטיות, בנות 2000 שנה, הוכיחה כי הציורים עתיקים ביותר. לב הארכיאולוגים הישראליים הלם מהתרגשות. לינה בשדה-היבוקר. מאז נהגו שני צעירי

תגליות גדולות אינן צריכות להיעשות דו"קא על ידי שיירות גדולות של חוקרים, מצד ייזות בגיפיים ובקומנדוקרים ומגנות על ידי מכונות-יריה. הן יכולות להיעשות גם על-ידי צעירים חדי-עין הבוטטים בחולות הנגב בנעליהם המסומרות.

תרופות

סרטן, או כאבי-בטן?

"השתמש בניקוטולבנס ותחל לעשן!" ועקו מודעות-ענק מעל דפי עיתונים צרפתים, גרמניים ושחייצאריים, "ניקוטולבנס הוא האמצעי היחיד, אשר יצילך מהרעלת ניקוטין וסרטן-הריאות!"

ישראלים רבים רצו להינצל מסרטן-הריאות ולחסוך את הלירות היקרות, המוצאות מדי חודש על סיגריות. הם מיהרו לפנות אל בתי-האמרוקה, לדרוש את תרופת-הפלא, נתקלו באכזבה: התרופה עדיין לא הגיעה לארץ, ולא היו כל סיכויים שהיא תגיע בע"תיד הקרוב.

אולם הרצון להפסיק לעשן, בלי עזרת כוח-הרצון, לא ידע מעצור: רבים נזכרו פתאום בקרוביהם באירופה, שיגרו אליהם מכתבי בקשה נמרצים. התוצאה: השבוע הגיעו לארץ הדוגמות הראשונות של ניקוטולבנס.

ליד-זמנים. התרופה נראתה יותר כמכ"י

אכן עתיקה עם ציורי בדואים

לא נמלים, לא גיפיים

רים מאובקים לבוא לעת ערב לקיבוץ שדה-בוקר, לבקש מקום לינה: ענתי המ"שך בסויריו בלחיית הגיאוגרף הצעיר, יהודה קדר.

מזי ברכב, מזי ברגל. משך שלושה חודשים כיתתו שני המדענים הצעירים את רגליהם בין סלעי-הנגב, אספו אבנים, צילמו, ציירו מפות, מלאו את פנקסי-השדה השחור רים שלהם ברשימות, סקיצות ומספרים. רק בשבוע שעבר הסתיים השלב הראשון של העבודה המסרכת: למעלה מ-5000 גושי אבן גיר דטרטית בני לגדלים — מ"2 מטרים ועד 5 סנטימטרים — אשר נשאו עליהם ל"מעלה מ-2000 ציורים שונים, היו מוטלים כמעבדות המחלקה לחקר-העתיקות, ירושלים. ענתי עצמו היה שקוע בעריכת דיווח-שבוע. הדיווח-שבוע היה רחוק מסיומו, אולם שלוש נקודותיו העיקריות-המפתחיות כבר היו ברורות לחלוטין:

• זוהי התגלית הראשונה מסוגה בישראל.

• זוהי ההוכחה הברורה הראשונה לקיומה של אמנות עממית עתיקה בקרב השבטים הנודדים של הנגב.

• זוהי החוליה החסרה בשלשלת התגליות הארכיאולוגיות הדומות, שנתגלו ב"אסריקה ובחצי-האי ערב.

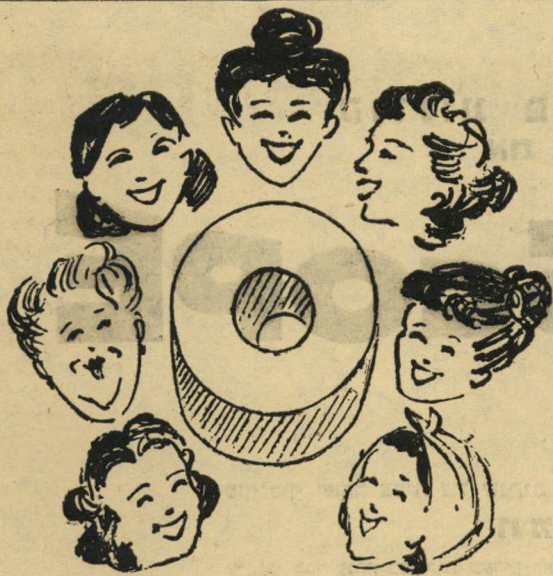
אולם חשוב לא פחות מלקח התגלית ל"היסטוריונים היה לקחה למדענים הצעירים: שיר אלקטרוני מורכב מאשר כמוצר רפואי. כל חפיסה של ניקוטולבנס הכילה מערכת של עשר שפופרות קטנות מסומנות במספר

• פאטינה — קליפה הנוצרת על אבנים במשך תקופה ארוכה, מאפשרת לקבוע את גילן.

כולם מעשנים אותך

מטוסיאן דה לוקס

זיוה בלוק

האמצעי היעיל ביותר למשק הבית — מנקה הכל יותר טוב. תוצרת נקה. המפיצים היחידים: חבי נורית בע"מ

קודים מודרניים אצל פרופ. לאון ת"א, שינקין 17

לא כל הנוצץ הוא זהב ולא כל מתק-בריא. אך בדגש-מזון וצר לילך לרצונך

ארנקים

תיקים ילקוטים ודברי עור ופלסטיק במבחר גדול נחלת-בניטין 10, תל-אביב

צ. ב. נ.

הכוכב מספר אחד של המסך האירופי

ג'ינה לולובריג'ידה

בעלת פרס "אוסקר" האיטלקי לשנת 1954 תופיע בקרוב בישראל
בסרטים הבאים:

LA ROMANA
LE GRAND JEU
LE INFIDELI

**האשה מרומא
המשחק הגדול
מעגל הבגידה
אין אהבה, אבל...**

AMOR NON, HO... PERO, PERO

המפיץ בישראל: מלאך פילם

החל מהשבוע בקולנוע מגדלור

ג'ינה לולובריג'ידה — שחקנית הקולנוע היפה ביותר
ויטוריו דה סיקה — במאי הסרטים המפורסם
בקומדיה קולנועית עליזה ומקסימה

לחם, אהבה ופנטזיה

PANE, AMORE E FANTASIA

ג'ינה לולובריג'ידה זכתה ב"אוסקר" האיטלקי כשחקנית המצטיינת לשנת 1954
בשביל תפקידה בסרט זה.

תרגום עברייאנגלי בגוף הסרט.

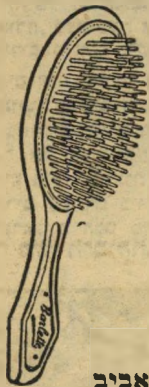
סרט טיטנום

מופץ ע"י מסרופילם.

בקרב בקולנוע ארמון חיפה, אורגיל ירושלים

אל תשלם יותר...

נמצא למכירה בפרפומריות ובכתי
מרוקחת כמות מברשות ראש

- B — לתינוק מניילון רך 1.990 לרכוך העור
- A — לגברות מניילון קשה 2.990 לזוהר השערות
- R — לגברים מניילון קשה 2.990 לזוהר השערות
- L — לגברות מפוליאטלן 1.350 לחזוק השרירים
- E — לגברים מפוליאטלן 1.850 לחזוק השרירים
- T — מגימי ופלדה 2.990 לחזוק השער

המפיץ: חיים ברוך כפר גלעדי 1 תל-אביב

מספר הטלפון החדש בתל-אביב

44-88

שרות נוסעים וחבילות

קולנוע מאי. חיפה. מציג בקרוב
את הסרט הראשון בשיטת

CINEMASCOPE

הסרט הדרמטי הכביר של

האחים ורנר

סוף-סוף לאחר צפייה של שנתים הוא הגיע אלינו. דבר חדש ועצום מוגש על מסך הקולנוע.

תמונות נוף נהדרות

על גבי מסך ענקי, בפעילות שעדיין לא ראינוה. צבעים ויופי נדיר שעוד לא היה כמותם על בד הקולנוע. תהיו מופתעים בראותכם את אשר הקולנוע מסוגל לתת לעולם. האחים ורנר גאים להודיע על התכנית האדירה והטובה ביותר אשר הקולנוע הביא אי פעם, החל עם הסרט

"שבעה ימי גבורה"

עם סרט זה בצבעי ורנר מתחילה תקופה חדשה בהחיי הקולנוע הישראלי כל מי שראה את הסינמסקופ מכים שהינו דבר פלאי בדורנו.

עלילה דרמטית, רבת רושם. יוצאת מן הכלל, נדירה בגדולתה. בהשתתפות: גאי מדיסון, ז'ון ורדון, יימס ויטמור

גינה במהפכה מרומא עמית, פשוטה, כשרונית

לאחר שלושה ימי פסטיבל התברר ל כל אורחי קאן כי בשנת 1954 יהיה אוסף הסרטים חלש ביותר. נוכח תם של כמה וכמה כוכבים אמיקאים וצרפתים לא היה עשויה לרומם את הרוח הירודה. ה סינמסקופ (ראה להלן) איכזב, לא בגלל זיהו רחבי-מידות, אלא עקב צרות האופי קים של האנשים אשר נטלו לידם המצאה נפלאה באמת, הפיקו בעזרתה סרטים חסרי ערך כלשהו. אשר לסרטים שהוצגו בשיטות הישנות, המקובלות, סרטים שבאו ממערב וממזרח — היו אלה תפוקות יקרות, אך זולות מבחינה אמנותית. הכל נראה כה אפסי, כה ריק מתוכן.

עדן הקיצי בתלאביב ויעקב דוידון, מי שהיה פועל חלוץ בחיפה, עתה בעלם של שלושה בתי קולנוע. כמה וכמה מן הסרטים הראשונים שהופקו בשיטת הסינמסקופ לא היו מן המשובחים, מבחינה אמנותית, אבל אין ספק כי המסך הרחב עשוי להרחיב גם את אופקו האמנותיים של הקולנוע.

בקצרה

אשת חלומותי. אסירה על גשים אמריקאיות. קרי גראנט. לחם, אהבה ודמיון. קומדיה עממית איטלקית על אודות שוטר ושתי הנשים המושכות אותו. דה סיקה. לולו בריגידה. שירת רעים. קומדיה סובייטית קלילה. בוריס צירקוב. אלכסנדר בוריסוב. הים האכזרי. על ספינות והאנשים האמיצים השטים בהם. ג'ק הוקינס.

העולם הזה חתולים עטופים לחם, אהבה ודמיון * הים האכזרי שירת רעים

* דוידון הוא אחת הדמויות המענינות בעולם הסרטים בישראל: שחקן חובב, משורר המפיץ את ספריו באלפי העותקים על ידי חלוקתם כתשורה לכל המכרים ואחד מבעלי המרץ באגוד בעלי הקולנוע. פסטיבל באל הסרטים בחיפה הוא פרי מאצויו. אני שים שהאנוכיות הפוריה של דוידון היתה למורת רוחם כינו את מפגש חיפה — בצדק — פסטיבל דוידון.

גינה בלחם, אהבה ודמיון לא אפס

הבמאי, רצה בה, שתשחק בסרטי. ההזמנה היתה מפתה מאד וגינה שקלה אותה כחרידה. לבסוף החליטה — נערה נבונה — להשאר באיטליה.

לא סינוריה. באה סידרה של סרטים איטלקים בעלי תפוצה עולמית: הזירות, שודדים! העיר מתנוונת. גינה הפכה ל שם דבר בקולנוע ובינלאומי. היא עמדה בראש היפהפיות אשר פלסו בחזיהן נתיב לסרט האיטלקי אל שוקים חדשים לחלוטין והרחיבו את השוקים הישנים. נערות רבות נשארו אפסים מגודולי דדים; גינה היתה אישיות שגם הזולה שבפרס-מות, והסרט האיטלקי נעזר תמיד בפרסומת זולה ביותר, לא הצליחה למוחקקה.

באה סידרה של סרטים צרפטיסקים. היא הצטיינה בשד משחת, לכריסטיאן ז'אק, ו רנה קלייר הגדול בכבודו ובעצמו בחר בה לאחד התפקידים החשובים ביפהפיות ה לילה. עוד שנים שלושה סרטים בעלי חשיבות (מסחרית לפחות) ואז הוכיחה גינה, אחת ולתמיד, בלחם, אהבה ודמיון, כי היא מיטיבה לשחק, ביחוד אם מלבישים אותה בבגדי אשה מן העם.

בוה לא נסתיימה דרכה הקולנועית. תפקידה הקשה ביותר עד כה היה בסרט הנערה מרומא, בעקבות ספרו של אלברטו מוראביה. גינה תהיה, כמוכח, אדריאנה, הנערה ההופכת פרוצה והמספרת תולדותיה ב גוף ראשון ברומאן שהתפרסם בעשרות לשונות העלה את חמתם של הוואיטקן ו צנזורים רבים.

כל אותו זמן, שבו רדפה ההצלחה אחרי גינה, נשארה היא הנערה הפשוטה, הלבית, הבלתי מקולקלת, שאפילו הצנינים ש בין עתונאי הקולנוע הרגילים למאות גיוני הצביעות, למרו לכבודה. בעלה, מילקן סקיפיץ יוגוסלאבי הוא בן זוגה היחידי בחייה הפרטיים; גינה אינה מספקת הרבה חומר לכתיבת טורי הרכילות. המוניטין וההצלחה לא סינורו אותה כלל. בעולם הקולנוע, שבו הפרסומת והצלחה — כה רגועות לרוב — עושות מותם בנפשות קרבנותיהן, זהו מחזה נדיר באמת.

משום כך קדמו ידידיה מכל העמים וה אומות את פניה בקריאות: "גינה! גינה!" בעוד ריבט מיצים, ג'ק גאלאנס והברור תיהם עמדו מן הצד, נשכחים, כמעט מבווי שים. מה הם יודעים...

ישראל

!!!

השבוע תוצב עוד אבן דרך קולנועית בישראל. באולם מאי, חיפה, יתגלה לעיני רבבות הסקרנים מסך הסינמסקופ הראשון בארץ.

הסינמסקופ, הנצאתו של מלומד ציפתי, ד"ר ז'אק כרטיין, היתה ידועה לאנשי הר ליבור זה שנים רבות. בעזרת ערשות מיר חדות הצליח כרטיין להשליך, בעזרת מקר נה קולנוע רגילה, על גבי מסך הגדול פי שנים וחצי מן הרגיל, תמונה רחבת זווית. אולם רק עם עלייתה האגדתית של הטלביזיה באמריקה החלו המפיקים שם להתעניין בה. על מנת להביא לקהל משהו שיסיח את דעתם מן המססך הזעיר של מקלטי הטלביזיה.

בארץ, חל צי הסינמסקופ הם: לאופר, בא כח חברת ווארנה, שהביאה, לפני עשרים ו ארבע שנה את השמענוע * הראשון לאולם

לבושה באפ זה לבנה וצורה שהבליטה מאד את הזוהר המלא ומאופרת אך בשכב; דקה של פוך. היא נראתה כמו רבבות נערות איטלקיות אחרות: ממוצעת-קומה, מלאת גוף, בעלת תיפופים קלסיים, אך יחד עם זאת היתה עממית, פשוטה, ארצית, חביבה. אלה שלא היו עדיין ידידיה לפני מסיבת העתונאים, הפכו לכמעט מעריצים לאחריה. העיר עתונאי: "היתה זו המסיבה היחידה בפסטיבל שבה לא ניצחו המשקאות את הכוכב".

ההפתעה. באותו יום אחר הצהריים עמדה להתקיים בארמון הפסטיבל הצגת הסרט מדלינה, בהשתתפות מרטה תורן השבדית. סרט איטלקי על אודות פרוצה החוזרת למושב. מש וגדול, טענו האיטלקים, עמיק ואפילו בסנקולור, אף על פי שברוך כלל הצגת יום היתה פחות חשובה מהצגת ערב, אותו יום — יום טוב היה שבת, והאיטלקים בחרו להגיש בו את החשוב שבמבחר הפסטיבאלי שלהם.

אולם ברגע האחרון ממש באה הודעה רשמית: מדלינה לא יוצג, בגלל איזה פגם בהעמקה הסופי. התלחשו בקאן: הסרט לא עלה יפה והאיטלקים חוששים להציגו. בין כך או כך, הגישו האיטלקים סרט אחר במקומו. מאחר שהתחליף נמסר לה צגה במאוחר, לא יכלו להכילו בין המועד מדים לפרסים והוא יוצג אור קונקורס, כלומר מחוץ לתחרות. שם הסרט היה: לחם, אהבה ודמיון. סערה של צחק וע ליצות ליוותה את הצגת, מתחילה ועד סוף. הפסטיבאל שפק עד אותו יום — עלו, גינה, שישבה על היציע בעת ההצגה, זכתה בסופה לתשואות רמות.

לכשהוצג לאחר ימים סרט (צרפתי) חלש, המשחק הגדול, שגם בו לקחה גינה חלק, והיא עמדה לאחר סימו בתא הכבוד וניר פפה לקהל, היו התשואות מכוונות לא לסרט ולא למשתתף בה (שגם הוא חלש) אלא לה אישית, לגינה, שחקנית להם, אהבה ודמיון, לגינה. האדם, האשה, שבחיה הפרטיים אינה פחות מרנינה ומקסימה מאשר על בד הכסף.

להשאר באיטליה גינה לולוברי גינה נולדה ב 4 ביולי 1928 בעיירה סור ביאציו, לא הרחק מרומא. משפחתה עברה זמן קצר לאחר מכן לגור בעיר הבירה וגינה הקטנה שראשה המסולסל לא היטיב לקלוט את מדעייהטבע, וביחוד לא חשבון ופיסיקה, נמלטה מן האוירה המדעית אל הסביבה הבוהמית יותר של בית-הספר ל אמנות. משפחתה הופתעה אך מעט, כי היא היתה היחידה שבהם אשר היו לה נטיות אמנותיות. באחד הימים החליטה ה נערה כי היא תפצה לשחק בסט והלכו לא לפן, אף קבלה תפקיד פעט בתפוקה שנקראה הנשר השחור. אולם בנה לא נס תחה שום קאריירה ולעבודתה לא היה המ שך. היא היתה לכוכב בדרך אחרת. עתונאי אחד ביקר בבית-הוויה, ניסה להשפיע עליה להשתתף בתחרות מלכת היופי של רומא 1946. גינה היססה. השעה דחקה ולא היתה לה שמל. מתאימה או למ גם העתונאי דחק ולהן גינה, שהספיקה להצטרף אל שורת היפהפיות ברגע ה אחרון ממש, בתלבושת מאולתרת ובתסי רוקת מרושלת במקצת. זכתה בנצחון.

שטים שלוש תחרויות יופי נוספות ושע רי האילפנים נפתחו בפניה. פנים חדשות היפיעו על הבד האיטלקי בסרטים כמו הליצנים, הכלה לא המתנה, לבבות ללא גבולות. גינה למדה אט אט את תורת המשך.

ואו באה הזמנה מהוליביד. האוארד הוקס,

גינה וז'אק "נערה נבונה"

ארצות הברית

מלחמת המצלצלים

לו כיצד להשתחרר ממחצית הקנס: קנה ממני תעודה זו. היא עולה רק עשרה דולר. אם חציג אותה לפני שוטרי-תנועה משך ה"השנה הבאה, יקנסו אותך רק כמחצית ה"סכום, המצויין ברשימת-הקנסות הרשמית. התעודה אשר הוציע השוטר לאחון לא היתה אלא לוחית קרטון לבנה, שנשאה את חתימת השוטר ואת שתי האותיות או. קיי. הנהג שלם את הכסף, לקח את התעודה, מיהר להגיש תלונה.

שוטרי-תנועה, שחתם על התעודה, נעצר, הפרשה התפרסמה בעיתונים — ומאות נהגים ניו-יורקים מיהרו לפתוח את סויתיהם: ה"ת" ברר שאותו שוטר לא פעל כזאב בודה, אלא היה חבר בכנופייה, שמנתה עשרות שוטרי-תנועה, בתוכם קצינים חתיקים. הכנופייה ה"פיצה כרטיסי שיחרור מקנסות בכל רחבי העיר, הרחיבה תוך השנה האחרונה רכבות דולרים, חילקה את השלל בהתאם לדרגותיהם של החברים במשטרה. הנהגים שילמו, בחרו להשתחרר ממחצית הקנס — ולשתוק.

צרפת

תירוק מצחיק

צרפתים רבים היו עסוקים מאד השבוע. עסוק ביותר היה ראש-הממשלה פיאר מנדס פראנס, שלחם לאישור חוקי פאריס לניון גרמניה, ולהפגת החשדות שהוטלו נגד חברי ממשלתו בקשר לפושטת נזילת-הסודות הידועה (העולם הזה 887).

לא פחות עסוק היה מפקח ובלולשת ה"פריסאית, ז'ורז' קולונה: עליו הוטל לע"רוך חיפוש מקיף במערכת העתון השמאי-ליקיצוני פראנס אונטרברטר, לברר אם ה"עתון לא היה מעורב בפרשה. המפקח עבר בקפדנות על ארכיוני ה"עתון ומסמכיו, בחן כל אות בשבע עיני-ים.

פתע אורו עיניו: ההוכחות המבוקשות נמצאו. באחד הפנקסים עבירה-הכרס שנקלעו לידיו היה כתב משפט קצר: "האנויה תצא להודו-סין בעוד שבועיים."

קולונה פעל במהירות-הבזק, דוא אסף את כל עובדי העתון באחד החדרים, הראה להם את הפנקס, ביקש לדעת מי רשם את הרשימה. העובדים זיהו את כתב-היד כהרף-עין: הרשימה נכתבה על-ידי הכתב הצעיר אדואר סטרן, שפיש מעבודתו בעתון לפני שבועות מספר. קולונה הזעיק שני בלשים, פקד: "הביאו לי את סטרן — חי או מת!"

תקציר של הלצה. הכתב לשעבר הגיע למקום חי, בלוחית הבלשים. הוא נראה מעוצבן, אולם ברגע בו ראה את ה"רשימה, פנה עצבנותו והוא פרץ בצחוק אריר: לדבריו לא היה המשפט המוזר אלא תקציר של הלצה מפורסמת. ההלצה: בעת אחת המסיבות של החברה הגבוהה הפריסאית, קם צעיר נועז וסיפר כי ממ"שלת צרפת עומדת לשלוח להודו-סין אוניה מלאה נשים צעירות ויפות, כדי לשעשע את אנשי לגיון-הזרים, כאשר נעלבו הגבירות הכבודות וקמו לעזוב את המקום, קרא ה"צעיר לעברן: "מה אתן ממהרות כל כך? האיניה תצא להודו-סין רק בעוד שבועיים!"

כל הנאספים צחקו יחד עם הכתב ל"משמע ההלצה. רק המפקח קולונה לא צחק: התשובה וקולעת לא הפיגה את חשדותיו. הוא פקד לעצור את סטרן, המשיך בחקירה גם השבוע.

כדור-הארץ

אפלאוטים השנייה

גיאלוגים איטלקיים קבעו לפני ש"ביעות מספר בוודאות גמורה כי בעוד כ"200 שנה תהפוך וונציה לאחותה הצעירה של אטלנטיס, המדינה אשר נעלמה ב"מעמקי הים. סיבות שקיעתה ההדרגתית ו"וונציה במים: עליית מני הים התיכון ו"התמעטות הסף, אשר מכיא נהר פו מדי שנה בשנה לאזור.

ממשלת פרו הודיעה השבוע כי היא תסרב לשחרר ספינות צייד-הלווייתנים של המיליונר היווני אריסטוטלס סוקראטס ארינאסיס, בטרם ישלם את אינאסיס קנס על חזירי רת הספינות לתחום המים הטריטוריאליים של המדינה. סכום הקנס: שלושה מיליון דולאר.

דויט איינהואר איכוב רבים מדידיו במולדתו ובעולם כולו. ערב בחירתו, הא"מיו הכל כי בו ימצא הנשיא שיתן כיוון חדש למדיניות האמריקאית. אלם משך שנתיים קרה ההיפך: אייק הלך ברגל אחת בתלם קודמיו, ניסה ברגלו השניה להשתחרר מן הפח שהוטמן לו על-ידי האנף הקיצוני של מפלגתו. תוך כדי כך נקרע לשניים בין וינסטון צ'רצ'יל וג'ו מק"קארתי.

חסידיו של אייק ניבאו אחרת. "אינכם מכירים את אייק שלנו", נחמו. "הוא רגיל ללמוד את הבעיה על כל צדדיה, משך שנה-שנתיים, עד שיחליט סופית מה לעשות. אך כש חליט, ילך עד הסוף. כך נהג במל"חמת-העולם, כשהיה נזמה לא פעם שהא מהסס. איבד את עשתונותו. אולם בסוף מעך את ראשו של היתלד."

מפקד במקום קרב. החודש היה נדמה כאילו הסתמנו באופק, זו הפעם הראשונה, ניצוצים ראשונים של מדיניות אמריקאית חדשה. תוכנה: לשים פחות את הדגש על כוח האטום וריבוי הנשק, לפתוח חזית גדולה חדשה בשטח הכלכלי.

החשבון היה נכון, אם כי מאוחר למדי. סיכויי המלחמה פגו יותר ויותר, פינו את מקומם לאפשרות שהשלום הרשמי ייש"אר על כנו משך דור שלם. אחרי שוצר בין הגושים שיו"מ-משקל מימני, ההוסך כל מלחמה להתאבדות הודית, תפנה ברי"ת המועצות לקו חדש, תשתול לכבוש את הארצות מבפנים בכוח הרעיון הקומוניסטי. לנצל לצורך זה את מאות מליוני הרעבים באסיה, אפריקה ודרום-אמריקה.

מול אפשרות זו ישנה לאמריקה רק ברירה אחת: לפתוח מיד במלחמה אטומית, כפי שמייצעים אנשים מסוגו של הסנטור וויליאם גולנד (העולם הזה 894), או לה"ת יצב במלוא עוצמתה הכלכלית בחזית החד"שה, לעשות מאמץ רבתי להרמת רמת-המחיה בארצות הנחשלות, להוכיח להן שהשיטה האמריקאית יעילה יותר מאשר הש"ה הסובייטית.

שינוי זה עלול לגרום לתמורה אדירה בכל מערכות העולם. ישראל עלולה ל"ה"נות בשני כיוונים:

- הסיוע האמריקאי לארצות-ערב עלול לעבור מן השטח הצבאי לשטח הכלכלי. ל"הפחית על-ידי כך את סיכויי המלחמה ב"מרחב;

- ישראל עצמה עלולה לקבל בעתיד זרם גדול יורר של הון, לא בצורת מענקים ומתנות של המאה אלא בצורת השקעות ישירות במפעלים שוקמו על-ידי שותפות בין שותפים פרטיים והון אמריקאי.

לכל הסבור כי שותף במפעל רצוי יותר מאשר שותף בקרב-אחים של מלחמה אטומית, היתה זאת התפתחות רצויה.

קנסות לאכירה

מפקחי משטרת התנועה של ניו-יורק הנידו את ראשיהם בפליאה: מספר עכירות-התנועה ירד מרבבות רבות לאלפים מעטים — דבר אשר כמיהו לא אירע מאז קיימת משטרת תנועה בניו-יורק. הנהגים הפכו פתע זרי"רים להפליא. הם נסעו לאט, נשמעו להוראות הרמורים, החנו את מכוניותיהם רק במקומות המותרים להנייה.

זהירותם של נהגי ניו-יורק לא נבעה מ"רגשות-חמלה על הולכי הרגל המסכנים, או מהשפעת ההסברות ההולכות ונשנות של מ"ש"טרת-התנועה וגוסים ציבוריים שונים. הסיבה היתה שונה לגמרי: שערויית שחיתות גר"ל"תממיזם, שנתגלתה באנף משטרת-התנועה של ניו-יורק, הפילה את אימתה על השוטרים והנהגים גם יחד.

אז. קיי. השערורייה נתגלתה כאשר תושב ניו-יורקי בשם הרברט שורן נכנס לאחת מ"תחנות-המשטרה, סיפר שיסור מוגר: הוא נהג במהירות מופרזת, נעצר על-ידי שוטר תנועה. השוטר נהג בו ברכות מסתיעה, י"עץ

ישיר חיפה

رأسا حيفا

HAIFA CURIER

זהה את עצמך!

האלפים הנוסעים מדי יום ביומו בקו הישיר של "אגד" מתליאביב לחיפה ומחיפה לתליאביב יודעים את אשר הם עושים. קו ישיר זה של "אגד" הוא הקצר והמהיר ביותר לנוחיות כל חיפאי הרוצה להגיע לתליאביב, וכמו כן לכל תליאביבי הרוצה להגיע לחיפה (ולכל הנוסעים האחרים הרוצים לנסוע מן העיר האחת לשניה). כל נוסע ב"קו ישיר" מוש בקו ישיר זה של "אגד", לכן קל יהיה לך נוסע "אגד" לזהות את עצמך בתמונות הבאות. לראשון מנוסעי "אגד" שיבוא למערכת "העולם הזה" תליאביב, רחוב גליקסון 8, ויזהה את עצמו באחת התמונות, יוענק פרס 25 ל"י במוזמן.

יום ששי, 10.12.54, שעה 12.00

יום ראשון, 12.12.54, שעה 10.00

יום ראשון, 12.12.54, שעה 14.30

גם השבוע היה הנוסע הראשון, בישיר "אגד" תליאביב-חיפה, שבא לזהות את עצמו, נוסעת: רחל זנגר, משפלת חיפאית העובדת בתליאביב, נוסעת כל שבועיים לבקר את משפחתה בחיפה. את נסיעותיה אלה — הלך ביום ששי ושוב ביום ראשון — היא נוסעת תמיד ב"אגד". הסיבה: "הכסאות באוטובוס "אגד" יותר גבוהים ויותר נוחים מאשר בטקסי ו" חוץ מזה היא גם אינה צריכה להמתין לאוטובוס. תקופת התור הלפה וכיום אוטובוס "אגד" מחכה לה בריצה, מוכן לנסיעה נוחה עם מקום ישיבה מובטח.

עובדי אגד והעולם הזה אינם יכולים להשתתף במוזהית.

אמונה

מוסיקה

ביצוע הנחנים הטבעיים

השבוע ביצע מנשה רבינו, אנציקלופד דידהמוסיקההמהלכת, את אחד מרעיונו תיו המוצלחים: הערוכה התפתחות המור סיקה בארץ. אחד המוצגים: שורת תמור גוח של ילדיפלא פורטי פסנתר מיטות השלושים, מלחה חתודעה של הפבריקר.

בעלת אחת התמונה, שישיבה איתה שעה בדירת הגג שלה המחושאת מעל לצמרות העצים של שורה תלאביבית, יי פורטה על פסנתר-כנף שחור: דינה אברך, לידת פלא בגיל 13, ששרשרת מקרים בישרי מלל מנעה ממנה עד כה לתפוש את לקוחה בין חבריה לגיל ולכשרון.

האחרון במקרים אלה: לפני חודשי שבוע לפני רסטל פסנתר מיועד שלה, הלכה דינה ברחוב, גלתה מכרה באיטובים הור לף, החליפה עמה כמה כלים, נתקלה בעץ, גלקתה לבית-חולים, בו נרפאה מפצעי ראי שה רק כתום שלושה שבועות.

כן! כשתופיע דינה אברך, במוצאי שבת זה, לבושה שמלת שלוש-רבעי לבנה, מנוקדת זהב ומעטת-מחשוף (אני לא אור הבת להופיע עם מחשוף, אני רוצה שימרכזו בנגינה) והפרוט משך השעים דקיה מיי צירותיהם של הנדל, בטהובן, שופן וליסט, תדאי 400- במלאי אולם בית ציוני אמריקה התלאביבי יחליפו את סימן השאלה ההומור ריטטי של רבינא בסימן קריאה נלהב. את זאת גילתה עוד לפני עשרים שנה מורת הפסנתר התלאביבית רבקה שרתוק (הזו אחות משה שרת ואשת מפקד ההגנה דוב היו, עמי נהרגה בתאונה דרכים) כי שלקחה היא את דינה בת השבע על ברכיה ושאלה אותה: "רוצה ללמוד פסנתר?" ה" שיבה דינה: "כן!" בהסחה שקיימה בישר השניש בהארת ללא לאתי.

בינתיים הספיקה להופיע ברסיטל-בסורה בגיל 13 (כתב הבוקר למחרת: "הקונצרט הראשון של הפסנתרנית הצעירה... עבר בהצלחה") לעמוד בבחינות הבגרות, לנגן עם תזמורת קול ירושלים, לזכות בכתיבתיות השתלמות לפאריס.

מה לנו? דינה אברך לא ניצלה את המסיפונדיה, לא הספיקה להופיע בארצות חוץ וקרוב לוודאי שמשום כך לא יצא שמה. כי ערב השתקעותה בפאריס, גברו עליה געי גועיה לביתה והיא החליטה לבקר, לשבועות מספר, בתלאביב. מכיוון שהשבועות היו בנובמבר 1947, הפכו לשבע שנים.

דינה הופיעה עשרות פעמים במחנות צה"ל, התמטרה אחר המלחמה לאיפון מעי מיק ביצירת מוסיקה, החל מאלה של קל-טיקונים כבד, בהמשך, דרך אימפרסיוניסטיים, סים, כרכל, דיביסי ועד למודרניסטיים כי שוסטקוביק, פרוקוביץ, קופלנד. היא ניגנה

פסנתרנית אברך כשרון? כשרון!

לפני קהל 1500 נלהב. תחת כיפת השמיים, באודיטוריום הפתוח של בית ציוני אברך סה, את הרפסודיה בכחול של גרשוין, הור פיעה עם התזמורת הפילהרמונית. תחת ניי ציחו של סרגיי צ'ליבידקה כסיליסטיה ביי קונצרט רחמניניב.

כתבה עליה מבקרת על המשמר, אוליה זילברמן: "אברך) ניצחה להיות פסנתרנית חירטואונית בזכות הנחנים הטבעיים שלה... מה לנו כי נלך לחפש כשרונות... כשהם מצויים לפנינו?"

ניצח-מאד-מישך. דינה אברך, הבלוני דית גבהות-הקומה (1.67 מטר) וחומת העין, בעלת אצבעות פסנתרנית צרות, יודעת את נתונה הטבעיים, מבחנת לטפס במסע ליי מורים בצרפת ואיטליה, בהן השתלם, חשמעי, תראה ותופיע.

בינתיים היא מנצלת את מעט שעותיה הפנויות לריקוד (סמבה, ביבוס), לקריאה (מתולדות המוסיקה עד תורת בודהא), ליי ביקוריקולנוע ולטולייב-רגל. את הסיני לים אהבת דינה אברך במיוחד: הם מאפי שרים לה להגות בסטיל-מאד-מושך אותו היתה רוצה להגשים באחד הימים: מסע למורת הרחוק ולזרים-אמריקה, כדי ללמוד את המוסיקה המקורית שלה, להפיץ בהן את המוסיקה הישראלית.

כשרונות

בלי מטאטא

האמרגן ימיסה ליליהלו משה וולין (חררו עם סטלון) לא היה תמיד אמרגן. את ראשית דרכו בארץ, לפני 27 שנים, החל כשחקן תאטי (תיאטרון ארץ-ישראל), אבי הביטוח, ובקומקום, אבי המטאטא. כך שור לין ידע היטב את נפש האמני-המתחילים.

אל הגרדום!

(המשך מלמחור 7)

אירבעה מקלעים, שני אקדחים ותת-מקלע, היה ברור כי הינדאחי דוידר הידק את התבל ככיב צחארו בכזי ידיו.

..אתה אחד מהם!

העד המעינין ביוהר היה גבר מוצק, גבה קומה, שחוב-עור וגווד-שיער: יוסף טלעה, מפקד האירגון החשאי של האחים המוסלמים:

השופט: אהלן יא יוסף, מה שלומך? העד: אני עייף. השופט: טוב, שב לזוח. אמור לי, האם אתה מפקד הארגון החשאי?

העד: כן. השופט: מה היו תוכניות ההתנקשויות? העד: האנשים שלי היו צריכים להרוג כמה מחברי מועצת ההפיכה.

השופט: אה... הרעים שבניהם, כחדאי. העד: אתה אחד מהם. לא איכפת לי - נשבעתי לומר את האמת ולא איכפת לי מה שתעשו לי. אני יודע שאתם תהרגו אותי, אבל לא תעשו ממני נחוק.

השופט: למה רצית להרוג אותנו? העד: בגלל הצורך לשנות המצב.

סכת סווח

העדויות היו ברורות, הוכיחו את אשר ידע כל אדם בכצרים: לאחים המוסלמים ארגון חשאי מזוין, כפיקודו של חסן אל-הודיבי, שהיה מוכן להשתמש בכוח כדי להפיל את המשטר ולרשתו.

המשפט גם הסיל אור על פרשה מיוחדת בטינה. כמעט מן היום הראשון שכת הקי צינים עלתה לשלטון בכצרים, היה ברור לה כי המאבק המכריע על השלטון יהיה בינה לבין האחים המוסלמים. גמאל עבד אל-נאסר ניסה לקרב אליו חלק ממנהיגי האחים, לפצל עלידיו כך את הארגון.

ידע עם זאת, החדיד את סוכניו אל תוך שורות האחים, הקים רשת-ריגול שטיפקה לו ידיעות מלאות ומדויקות על המתרחש שם. תוכניות הפעולה העתידות ומי עומד לבצען, כך קרה, שברגע שהאחים החליטו לפעולה, היתה בידי מועצת ההפיכה רשימה מלאה של אנשי הארגון החשאי, מקום מיוחד נשקם, וכחבורה מנהיגיהם.

הסוף פנן 14 יום לאחר שהחלו המשפטים. בשער בנין מושל קהיר עמד משמר מוגבר של שוטרים צבאיים, בדק את כל הנכנס בקפדנות. אפילו מצלמות העתונאים נפי תחו ונדקו. כי בפנים היה הכל מוכן לתליית חמשה מנהיגי האחים והשרברב של מילא את פקודתם. הנידון השביעי, אל-הודיבי, נחון ברגע האחרון. הקצינים לא העזו לגעת בו.

במקום זה, שלחו אותו למחנה-עבודה של אסירים בלב המדבר. הם קיוו כי כי זאת הנחיתו מכת-מוות לארגון הריאקציוני החזק ביותר במרחב. אולם הם ידעו כי גם אם לא המיתו את ארגון האחים המוסלמים, הרי פצעו אותו פצעים אשר לא בקלות יחלים מהם.

השבוע 896

- מאוזן: 1. מחלה מטילה מורא ויוצרת בידוד; 4. בתו של סלב; 8. האיש ששם קץ לחייו של דוב גרנו; 10. מפקד שריון במלחמת העולם השנייה; 12. גנרל במלחמת האזרחים האמריקאית; 13. מה שכל חייל צריך לדעת עם נשק; 16. צורת סומך של מים; 17. הקיור של איי קיי; 19. במלך וזא מתחילה כל התקשרות במכשיר קשר; 20. לאיזהווי; 21. חרק מזיק; 23. פרסה על... פרסה; 24. הספר העשרים וארבעה; 26. אחד הכלים בשחמט; 27. תוארו של שר הדתות הראשון בישראל; 29. נשיא ברזיל; 31. מה שכל יצואן רוצה; 33. אחד מאנשי ה"מטכ"ל; 35. סגן מפקח המשטרה לפני גיי; 36. מלח חיבה תלאביבית למלצר, מסור רטח מן הצרפתיות; 38. מכלול אניות; 39. מה שקצב מקבל בת הרבות; 41. מוטב לו לא להתהלל כמפתח; 43. מחבר אנטוולנד; 44. בה הקיז.

- מאוזן: 1. עולה לרגל למקום קדוש; 2. נשיא אחת הרפובליקות הצעירות בי וולום; 3. אלה כנענית; 5. אחת מסעילות

7	6	5	4	3	2	1
11	10	9	8	7	6	5
16	15	14	13	12	11	10
20	19	18	17	16	15	14
23	22	21	20	19	18	17
27	26	25	24	23	22	21
31	30	29	28	27	26	25
34	33	32	31	30	29	28
38	37	36	35	34	33	32
41	40	39	38	37	36	35
44	43	42	41	40	39	38
47	46	45	44	43	42	41

- החשבון; 6. קיצור לטיני לקדוש; 7. מכפר יחיני; 8. מילוניו; 9. בין נוה אילן לקריית עובים; 11. מרכוס היה בזכרון; 14. הפיא של הסביבון; 15. בין מסמר לקרס; 18. בעזרתה ניצל משהו מהון יהודי גרמניה; 20. מדריכו הרחובי של בריכוכבא; 22. סמא, בדרך כלל; 23. גם עם המיה, גם עם גיטה; 25. מורחה לאילת; 28. לעתים רחוקות; 30. צלחת; 31. בלעדיו אין עגלים; 32. "עב... בחרח"; 34. מה ששחקנים כי כינים; 36. היסטוריון יהודי; 37. בלי גיי. הקימו כחיקוי לפלמינג; 40. מיניסטרה בי ישראל; 42. מדוע, באנגליה.

10 פרטי ספרים לפותרי חידון הכורים

- סאשה ורתי גפן, משמר העמק, המוסד החינוכי, חנוך וייל, משגב-עב; 5. זמני, חיפה, בצלאל 6; סרן צבי נשר, צה"ל, 7.
- 2614; רות כגל, חיפה, קרייתים ג; חיים עמר, תלאביב, גרין 16; אריה קליין, שטיין, טבריה, ה. ד. 48; נאוה רוזנפלד, תלאביב, דיונון 106; שמואל רקליס, יגור; רחל ועדו שמר, רחובות, בני משה

תורת

הסתגנות קנתה לה אחיה איתנה בקרקע ישראל. על כך העירו עשרות סיפורי המתיחות שהגיעו למערכת. העולם הזה — לאחר פירסום הרשימה על תורת המתיחה (המסלול הזה 1890). סיפורים אלה נשלחו על ידי קוראים בני כל הגילים ויזמו את כתיבתם בפרט המובטח שזו לא אחת (בלי מתיחה).

התקפה במסגרת שחר

התקפה במסגרת שחר

הדבר היה בשנת 1947, במשק איילת השחר, עוד לפני גיוסנו לפלמ"ח. בצרף שלנו נמצא חבר אחד, שהיה קצת פחדן — ואנו החלטנו למחות אותו כהוגן. באחד הערבים כאשר היה אותו חבר עדיין בעבודה, חיברתי שני מוקשיהפחדה למי שתו והעברתי מהם חוטים אל מיטתי. מיד לאחר מכן השתרעו אני ושני חברי על המיטות והעמדנו פני ישינים.

כעבור שעה קלה הגיע למקום יחזקאל החבר הפחדן. הוא התפלא מאד כשראה אותנו ישנים. הוא אסילו ניסה להעיר אותי ולשאל מה קרה. אבל אני פקחתי את עיני וגימגמתי:

לך לישון. אומרים שהערבים יתקשו את המשק לפנות בוקר ועלינו להיות מוכנים.

יחזקאל החוויר כסיד ומיהר להתפשט וליכנס למיטתו. ברגע בו התכסה בשמיכה, משכתי בחוט — המוקש התפוצץ.

יחזקאל פרץ בועקות אימים וחברנו, מי איר, ועק לעברו:

הכנס מתחת למיטה! המזרון יגן עליך מרסיסים!

יחזקאל נדחק אל מתחת למיטה. אולם המזודה שהיתה שם הפריעה לו והוא פרץ בכבי מר:

אוי! המזודה לא נותנת להיכנס!

סתום את הגיורה, שאג עליו מאיר, אתה רוצה שהערבים ישחטו את כולנו? אותה שעה הפעלתי את המוקש השני. הרעש היה אדיר ויחזקאל וינק מתחת לי משה כנשור-נחש.

טוב, אמר לו מאיר, אני רואה שהמזודה באמת מפריעה לך. יש לך רק בריה רה אחת: לרוץ לבית-השימוש הקרוב ולהסתתר שם. אבל צא לשם בזחילה, אחרת יעשו ממך הערבים מסנת!

יחזקאל נשמע לעצה הטובה הוא זחל מן הצרף ועד בית-השימוש, הסתתר בפנים וישב שם שעה ארוכה — עד אשר ריחמנו עליו.

אברהם דרורי, ירושלים

אלה עלילות יומקה

המתחן, או ליתר דיוק, התעלולן הישן ראלי הגדול ביותר הוא יומקה, הידוע ב"מעלילו במרבית קיבוצי הארץ. חברי ק"י בויק גבת וזכרים עדיין היטב איך נכנס יומקה באחד הימים לחדרהאוכל, כשהוא גורר אחריו עכברוש גדול, קשור בחבל ומקושט בסרט אדום — בדיוק כמו כלב לב.

באחד הימים הרגיו פיצו הירושלמי, חבר הכשרת הצופים, את יומקה ויומקה התנקם בו בדרך מקורית: עוד באותו לילה התעורר פיצו ומצא במיטתו אלפי חיפושיות-שדה שחורות.

פעם אחרת, בעת אזעקת-לילה מבווימת, התאמץ חברנו אשר לשוא ללבוש את מכ

נסיו. רק לאחר שהודק האור התברר שימישהו תסר את קצות המכנסים בחוט חזק. התעלולן האלמוני היה, כמיזבן יומקה.

יומקה לא הסתפק בתפירת מכנסים. באחד הלילות פרצה תגרה עזה בין שני חברינו, איחמר ובנצי, שישני במיטות סמוכות. כל אחד מהם טען שחברו סחב לו את ה"שמיכה, רק מאוחר יותר התברר שיומקה תסר את שתי השמיכות זו לזו והיה הר גורם העיקרי לתגרה.

רק במקרה אחד בא יומקה על עונשו. ל"אחר שהצליח לשטות במחלקת פלמ"ח שלי מה ובקצינת-הסעד הגדולית.

הדבר היה בתקופת ההפיגה הראשונה, כאשר ירד הפלמ"ח מירושלים וחנה בכ"ר, רפנד, לשם מנוחה והתארגנות. סרפנד הר"ת עדיין טרייה אחרי הכיבוש, ויומקה יצא לחפש מזכרות. המזכרת הראשונה אשר מצא היה פגר של חתול. הוא לקח את ה"חתול, ארו אותו בשקיק של שני לחיים, אחר ניגש לקצינת-הסעד שלנו, עליוה, ו"אמר:

החובלי לקחת את השקיק ולהכית לי אתו ליד הקולנוע? אניע לשם מיד.

מובן מאליו שעליוה הסכימה. היא לקחה את השקיק, מבלי לדעת מה יש בתוכו, וניגשה אל פתח הקולנוע. מיד קיפו אותה הסקרנים מכל עבר וביקשו לדעת איזה שי קיבל יומקה. עליוה סירבה תחילה לפ"גוע ברכוש פרטי, אולם החברה שיכנעו אותה. התוצאה: עליוה התעלפה והועב"רה למרפאה הקרובה ביותר, והחברה וית"רו על הסרט.

הפגר של החתול נשאר במקום הפסע. יומקה ניגש אליו, לקח אותו והמשיך בו. סיר. במהרה התעורר בו רעיון גאוני, הוא גילה באחת התנויות קופת-פלדה ר"ק, פתח אותה, הכניס לתוכה את החתול, אחר חזר אל החברה והכריז:

מצאתי קופת פלדה. כנראה שיש בה הרבה כסף. אבל אינני יכול לפרוק אותה. מיד התחילו החברה להסתנן לעבר ה"חנות. רפי, המומחה שלנו לפיצוח קופות, התחיל למשש את הקופה מכל הצדדים ו"לתחוב לתוכה מברגים. מיזבן מאליו ש"הקופה לא נפתחה — משני שאסילו לא עלה על דעתי לנגוע בדוית.

בעקבות רפי באו מומחים אחרים עם פליריים, צבחות ופטישים כבדים. אך כל מאמציהם עלו בתוהו. לבסוף, כאשר כבר התכוונו החברה להשתמש בגליטי, לחץ מישהו על הדוית. הקופה נפתחה — ופגר החתול המבאיש צנח מתוכה והתגלגל ל"רגלי הסקרנים. יומקה, ימח שמו וזכרו!" פרצה זעקה מפי כולם. אבל יומקה כבר נשא את רגליו וברח.

אולם הפעם החליטו החבורים להעניש את התעלולן — ויהי מה. למתרת בבוקר, בעת שיעור הספורט השימישי, הסתערו פתאום כולם על יומקה, קשרו אותו לכ"ר סא שהובא מאי-שם ותלו מול חוטמו את השקיק עם פגרי-החתול. התעלולן המסכן

היה נאלץ לשבת כך עד הערב — וכל ה"כחנה בא להתבונן בו ולצחק למשכתו.

בנימין ברייזק, גבעתיים

מתיחה על אופניים

לשני שנתיים עבדתי כמכונאי-קולנוע. הייתי חוזר הביתה בחצות-הלילה, ברכיבה שמן, לבוש תחתונים. הייתי משוכנע כי הצעיר הבורח הוא גנב, או לפחות המאהב של אשת השמן. על כן הדרתני את האופ"נים והצטרפתי לרדיפה.

במהרה התיאש השמן מלהרביק את ה"צעיר. כנראה שהוא נוכח גם כי לבושו לא התאים ביותר לריצה ברחיבות-העיר. הוא נעצר תחתיו, אבל אני המשכתי לנסוע בעקבות הצעיר המבוהל, השגתי אותו, ספחתי על כתפו ואמרתי: "גנב, ניצחתי במירוץ!"

הצעיר הודהם גימגם: "מה... אתה לא מהמסטרה? אתה לא רוצה לעצור אותי? מה פתאום?" אמרתי, "רציני רק לצ"שית ספירת ולראות מי ישיג את מי."

ברוך יורכנין, תל-אביב

הסוד השמיני

בחנות הספרים שלי, על השולחן היה מונח ספסל הסוד השביעי של נתן אלתרמן. יום אחד נכנסה לחנות נערה חיונית ו"עמדה להתבונן בספר. אותה שעה נמצא במקום חברי. אף הוא התכונן בספר ו"שאל: "של מי הוא?"

"שלו!" אמרתי לתומי.

"מה?" קראה הנערה בתמהון, "אתה נתן אלתרמן?"

"בהחלט", אברתי, "יחברי העומד כאן הוא הסופר המפורסם משה שמיר". הנערה התנגשת מיהרה לרוץ הביתה ולספר להוריה כי היא קנתה בחנות של נתן אלתרמן. רק לאחר שבועיים, כאשר שבה ונכנסה לחנותי, גיליתי לה את האמת. אכזבתי היתה גדולה. היא לא רצתה להא"מין שאינני נתן אלתרמן.

מ צוק, יפה

שיגוע סלפוני

אחת המתחיות הטלפוניות האהובות ב"יורנו עליו ועל חברי היא זו: אני מסלפן לאדם מסויים, גניח ששמו שמעון ופיתח אתו בחילופי-הדברים הבאים:

אני: הלו...
שמעון: מי מרבר?
אני: מדברים במחלקת העבודות הציבוריות, אתה מתבקש למדוד את אורך חוט הסלפון שלך מן המכשיר ועד התקע.
שמעון: אבל אין לי סלפון.
אני: תוכל למדוד גם לפי אורך ה"מרבצות.

שמעון: (לאחר מדידה מיגעת) בסר וחצי בדיוק.
אני: האם החוט מספיק חזק?
שמעון: בהחלט!
אני: אם כן, קח אותו ותלה את עצמך. רור בן-נאה, ירושלים

בשליחות הסולדת

חבר היה בימי ההסוגה השנייה. כאשר חנינו בגליל העליון. באחד הימים נסיעו שמועות שהממשלה עומדת לשלוח משלחת של קציני צה"ל לארצות-הברית, לעזרת המגבית המאוחדת. כל הקצינים שלנו היו בלאים תקומה, אבל קצין אחד, צעיר ותמים כמו קיר פשוט מת לנסוע.

תארו איפוא לעצמכם את שמחתו של אר"תו קצין, כאשר הגיע אליו צורתניעה להת"יצב כמטה-החטיבה. מטרת הנסיעה: שלי על אופניים. באחד הלילות, כאשר עברתי ברחוב טרוימפלדור, ראיתי פתאים בחור צעיר יוצא בריצה מפתח אחד הבתים. כע"כור שניות מספר פרץ מאותו בית גם גבר חות לארצות-הברית. הוא התמלא מרץ, מ"הר להתחזר את כל הפצני למחסן הכנודים, סחב את המיטה והמזרון על גבו מן ה"איהל שלו ועד המחסן. כל אנשי ה"פלוגה מיהרו להיפרד ממנו ואיחלו לו הצלתה.

כעבור חצי שעה חזר אלינו הקצין אבל וחפיו ראש. התברר שמרוב חיסרון לא ראה כלל את התאריך אשר על גבי צ"ה הנסיעה: הראשון לאסריל.

ש. ח. עה-ל

הציוד: חום פשוט

בילדותנו היינו נוהגים להיכנס לאחד הבתים ברחוב שלנו, כשבאמתחתינו תבלי קשירה מן המוכן. היינו קושרים את ידיותיהן של כל שתי דלתות, שנמצאו זו מול זו. לאחר מכן היה אחד מאתנו רץ יתף מן הקומה העליונה אל קומת-הקרקע ופסעל בדרכו את כל פעמוני-הדירות. הדמרים היו מנסים לפתוח את הדלתות, לא היו כצ"ל"חים — ואנו היינו מתפקעים בצחוק.

אחד התעלולים שנתן לנו סיפוק יותר מכל היה תעלול הארנק. היינו קושרים חוט משיחה ארוך לארנק מלא פיסות נייר, שמים את הארנק על אם הדרך, ואחוזים בקצה החוט ומסתתרים מאחורי שית סמוך. בר"נע בו היה אחד העוברים-וישבים מנסה ל"הרים את הארנק, היינו מישיכים בחוט — והוא היה נעלם מאחורי השית. הבריש ה"גדום היה הולך בעקבות ארנק-הקסמים, והאמת היתה נגלית לו רק לאחר שהיה נתקל בנו.

כאשר נסאס לנו במקצת תעלולי-הארנק, הפע"צ מתיחה מסוג חדש לגמרי. באחד היפ"ט המקנ"ל אל הבניש והדבקנו אליו מסכע של שילינג בעזרת חסיסת מאסטיק. כעבור רגע קל כבר ישבנו במקום מחב"ו אני וראינו איך אשה בראית-בשר מועפת ומתאמצת לנתק את המסכע מן המרבצות.

משה פרץ, עה-ל

